

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **17.09.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 17.09.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09.40 ЧАСОВА

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,
- Пуномоћници ошећених адвокати: Лозналијевић, Даниловић и Баровић,
- Те браниоци оптужених адвокати: Перковић, Јеврић, Перески, Вујин, Штрбац, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков, Душић и Ђорђевић,

А одсутни су браниоци адвокати Заклан Милан.

Перески?

Вујовић сагласан? Где је Вујовић?

Оптужени Вујовић сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Заклана, брани бранилац адвокат Перески.

Одсутни су браниоци оптуженог Војновића, адвокати Пилиповић, Продановић, Мијатовић и Кошћал.

Као и бранилац оптуженог Атанасијевић Ивана, Вукотић Војислав.

Јеврић?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја ћу бранити, ја ћу га мењати, али од паузе ће Перески и мене и њега мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Атанасијевић је сагласан да га на данашњем главном претресу најпре брани бранилац адвокат Јеврић, а потом адвокат Перески.

Одсутни су и браниоци оптуженог Ланчужанина, адвокати: Калањ, Станић, Рајић, Станојловић и Марић.

Као и браниоци оптуженог Мугоша Горана, адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Колегу Сташевића ћу ја данас мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Мугоша сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Сташевића, брани бранилац Бељански.

Одсутни су и браниоци оптуженог Драговића, адвокати Калањ, Станић, Перовић и Марић.

Оптужени, да ли су сви оптужени ту, шта каже судска стража?

Ови из притвора. Јесу.

Мугоша, Катић. Где је Љубоја? Ту је и Љубоја.

Сви оптужени су такође ту.

Сведок Дукић да ли је приведен, стигао? Проверите, он треба да је у притворској јединици.

Може Вујовић. Не знам да ли сте добили Вујовићев поднесак о новим доказним предлозима. У међувремену и колега Јелушић нам је упутио један поднесак, то је јутрос стигло. Изволите Вујовићу. Ту је ЛАП-ТОП и сада треба само да га преузме информатичар, да га прегледају и да у току дана га добијете. Е, то је то. То смо могли и одмах предати. Понесите Ви тај ЛАП-ТОП Вујовићев код Милета, да се не губи време, код Милета, да.

Добар дан господине Дукићу, црвено дугме, укључите микрофон.

Сведок НИКОЛА ДУКИЋ

Са подацима као са записника од 18.03.2008.године.

Упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

Добар дан господине Дукићу још једном. Ја се извињавам што сте ево у ситуацији да тек трећи дан практично дођете на ред да сведочите, тако је нажалост испало, па сте Ви морали да долазите и у понедељак и уторак, је ли, но ево надам се данас ћемо завршити, тако да вас више нећемо малтретирати са путовањем из Новог Сада, јел тако, из Окружног затвора до Београда. Ви сте и даље у Окружном затвору у Новом Саду?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дукићу, данас ћемо вас саслушати као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим оговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, ништа не смете прећутати. Све ове поуке, ова упозорења чули сте Ви у неколико наврата од мене у овој истој судници, али сам у обавези ето и данас да Вам то поновим. Подсећам вас само да сте раније положили и заклетву за сведока, је ли, када сте први пут сведочили овде, па всас подсећам на обавезе из те заклетве за сведока.

Господине Дукићу да вас питам да ли Ви остајете при ономе што сте нам у неколико наврата рекли и казивали у овој судници?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Последњи пут је то било у марту месецу ове године, када смо имали организована и она суочења са сведоцима сарадницима, ако се сећате тога, разлог вашег поновног позивања овде јесте то што је у међувремену оптужен и Пејић Милорад, из Вуковара, оптужен за исто ово кривично дело, па је то разлог што смо вас ми овде позвали. Па вас питам да ли Ви остајете и у односу на њега при овим казивањима која сте нам изнели у овој судници?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Све што сам реко пред Вама, пред овим већем, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам рекли овде да сте Пејића видели у стрељачком строју?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па реко сам Вам да остајем при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад се Ви знате са Пејићем, колико дуго се знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па дуго се знамо. Шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пре рата?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пре рата?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте Ви годиште?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: 1969.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1969? Тако је и он.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима били са Пејићем?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па био онако у коректним, добрим односима, нисмо се дружили оно, али знали смо се, ишли смо у основну школу заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У основну школу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У исти разред или?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, у различити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у исту основну школу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У исту, исту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У току рата, колико сте га сретали, шта нам знате рећи о његовим активностима у току рата?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па нисам га пуно сретао у току рата, можда једном, не сећам се тачно, не бих Вам знао рећи, пошто је његов покојни брат био у ратним дејствима па су њега повукли са, као да не буду два брата у рату, тако су третирали, па је он, ал је био у Негославцима, не знам тачно кад, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви били у Негославцима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У Негославцима сам био само у августу месецу кад сам избегао из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико сте били тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па не бих знао рећи, можда једно месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били у Негославцима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У кући код овога Жељка Смиљанића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Био је Цвијановић Драган и његова супруга и тај власник куће, Жељко Смиљанић и његови родитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте Ви се вратили на Петрову гору?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тачно, пребацили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тамо био Пејић са Вама, да ли је тамо био Сирета Дамир, звани Сићо, са Вама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам био у другој кући они су били у другој, покојни Пејић је био у кући поред мене и био је Сирета Дамир исто тамо на Петровој гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него говорим о Негославцима о овом боравку у Негославцима о томе говорим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, нисмо били заједно у истој кући, ако на то мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били кућа поред куће или као вамо на Петровој гори или, у том смислу, јер смо чули овде, чули смо овде да сте Ви и Пејић Милорад, Сирета, је ли, да сте дошли заједно у Негославце и овај Пејић брату му покојни Мирослав?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте заједно дошли у Негославце и да сте једно време ту били па сте се вас тројица, дакле Пејић Мирослав звани Бимбо, јел тако, Сирета Дамир звани Сићо и Ви да сте се вратили на Петрову гору, а Пејић је остао, Пејић Милорад је остао у Негославцима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све се то дешава прије почетка напада на касарну?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам у том смислу реците, потврдите или негирајте јесу ли ова сазнања тачна?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам у Негославце дошо са Цвијановић Драганом и његовом супругом, са аутом смо дошли, е сад, на Петрову гору ја претпостављам да јесмо дошли, колико ме сећање служи, са Сићом и не знам још ко је био, да смо као на позив да дођемо тамо, да помогнемо да се чува тај део града, е сад датум тачан не знам кад смо дошли на Петрову гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро, за време ратних дејстава да ли Пејића срећете у току извођења тих борбених дејстава, да ли сте имали прилике или у паузама. У сваком случају дакле од тог момента кад сте се вратили из Негославаца па до завршетка борби у Вуковару, да ли сте имали прилике да се сретнете са њим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Колико се ја сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви вамо на Петровој Гори а он у Негославцима, кажете да је изузет из борбених дејстава јер их је два брата, па му је овај брат и погинуо и тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, тако је било, не сећам се да сам га видео за време борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажете да сте га видели на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно тамо на, пардон на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте у стрељачком строју?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Виленица Жарко?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Познато ми је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виленица Жарко?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам, можда кад бих видео слику, или нешто, не могу се сетити сад имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Ковачић Дамир?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: А, Ковачић Дамир то је тамо на Вашару је становао један момак. Знам га пошто је његова сестра становала код мене у насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његова сестра?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, или сестра по мајци или како, не знам сад тачно, углавном Лидија се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ковачић Дамир био у групи заробљених у хангару на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Колико ме, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели Ви тамо, кад кажете ја мислим да јесте онда морам да вас питам, јесте ли га Ви тамо видели или га нисте видели, односно на основу чега мислите да јесте?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој ситуацији, како је изгледао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало са њим, ишта посебно?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ништа нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ништа нисам, па реко сам у претходном исказу да сам их само видео једног момента кад сам ушао у хангар, кад су два војна полицајца стајала испред на улазу у хангар и нису дозвољавали скроз да се уђе унутра и колико сам видео са улаза толико сам видео људи који су седели доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Пејића Ви видите ту у хангару, испред хангара, поред хангара, уопште ту на том локалитету?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу да се сетим да сам га ту видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нисте говорили да сте га ту видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не могу се сетити, не знам, ал остајем при свом исказу оно што сам дао, прво да сам га видео доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, и при том исказу остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви односима са Пејићем, у каквим сте односима били након рата?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ништа, сретали смо се у граду и тако, нисмо неким, па добри смо били, мислим оно здраво-здрави, попили пиће и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у ситуацији да се нешто посвађате, да?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да се посвађамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да се нешто замерите, посвађате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не потучете, али да се испсујете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извређате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, никад нисам, увек сам избегавао, после рата не могу рећи да сам с никим у конфликте улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Држао сам локал и ето, живео сам од тога и трудио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, Ви лично да ли сте убили некога тамо у хангару, испред хангара или на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, реко сам Вам никог нисам ни такнуо а камоли убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули у овој судници тврдњу да сте Ви тог Ковачића извели напоље из?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хангара и да сте га лишили живота испаливши му три хитца?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у главу, потиљак, тело?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, али да сте га на тај начин, дакле тог Ковачића да сте на тај начин лишили живота?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, то могу тврдњом да кажем, ако треба и на полиграф пред свима вама да станем да нисам тог Ковачић Дамира ни тако, а камоли не дај боже да сам га убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо и тврдњу да сте Салаша, е сад нисам више сигуран?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево чућемо ми то од Пејића прецизније, нисам сигуран да ли Салаша или његовог рођака брата што ли, Ива?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте га тукли кундаком пушке?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, нисам никог тако, то Вам ако треба по стоти пут понављам никог нисам такоа на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пејић каже да сте Ви дакле тукли тог, кажем дал Салаша или овога, а он хтио да, зато се и вратио на Овчару, он је извукао из аутобуса у касарни док су били, из тих аутобуса док су били у касарни он је извукао тог Виленица Жарка и одвео га у Негославце, и Виленица га замолио да се врати да покуша да помогне том Ковачићу Дамиру?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се он вратио на Овчару јер је знао, реко му је тај неки официр да иду на Овчару.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо на Овчари га је нашао у хангару.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, питао неког тамо официра око тога, а овај му реко не може док се не изврши попис не може, као сад не може ништа ту да се ради док се не изврши попис, је ли, да сте Ви то све видели, да он прича са њим и тако даље?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас је истерала војска, односно ко је већ вршио попис, да је кренуо да се врши попис а да сте Ви у једном моменту тог Ковачића извели напоље.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам само предочавам његове тврдње.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У обавези сам.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте га извели напоље с преке стране хангара, мало удесно и да сте тамо опалили у њега три хитца, вратили се назад и рекли му, рекли њему Пејићу да је то за Бимба.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то за Бимба.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Никад то нисам направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, а он се бунио и противио што сте Ви то радили и онда се ту мало споречкали око тога, шта ти сад ту, убили су ти брата ти сад ту штитиш усташе и тако.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, никад ја то нисам направио и то одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, то је његова прича.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ма он може да прича шта хоће, ја знам да ја то нисам направио и стојим иза тога, реко сам Вам, ту ћу стат на полиграф пред Вама, пред свима, пред сто људи да ја то нисам направио, кажем Вам чак нисам никог ни тако а камоли неког убио на Овчари, у ствари на Грабову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако нема нико од већа да је председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предочите сведоку и део исказа окривљеног Пејића у коме он тврди да је накнадно разговарао са њим путем телефона, па Ви знате о чему и шта и како, па нека се изјасни на то.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да звао ме је телефоном, и нећу рећ да ми је претио али говорио шта ја имам стим и ја сам реко то што се десило десило се, мора се одговарат, ко ће одговарат то ће суд да одлучи, и ја сам ту стао пред судом сам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било, кад вас је он то звао телефоном?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То је било после мог исказа код истражног судије, недуго затим, сад не знам тачно колико је прошло времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тад, у том периоду два пута саслушавани, једном од стране радника полиције и врло брзо након тога.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на то, на ту годину, то је 2003?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 2003.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Сад тачно, после колко периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је новембар 2003., тако. Да? Он каже да сте Ви негирали да сте њега спомињали у неком негативном контексту у том телефонском разговору.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шта ћу ја, јер се ја требам њему правдат шта сам ја говорио пред истражним судијом, не знам, ја сам реко судиће се па ко је крив одговараће, ко није неће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окривљени Пејић у својој одбрани тврди да је тај разговор са сведоком Дукићем био 2006. године у шестом или седмом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шестом или седмом месецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 2006. године.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само мало, и да је тај разговор био на фиксни телефон у кући где он живи у Футогу, па је сад моје питање, како су они обавили тај телефонски разговор, односно он се није изјаснио кад сте га Ви мало пре питали да ли је то било на фиксни или на мобилни телефон, то је једна ствар и друга ствар да се изјасни на ове тврдње везано за датум 2006., и шести, седми месец?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: 2006., Ви знате где сам ја био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У истражном затвору у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте Ви, кад сте притворени?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Од 26.12.2005.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 2005?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То се може проверити, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и питање тужиоца је било да ли је овај разговор тај који Ви кажете да је био, да ли је био на фиксни или мобилни неки телефон?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пошто сам тад био потстанар био је на мобилни, пошто нисам имао у стану ди сам живео нисам имао фиксни телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Пејић каже да се јавила прво ваша супруга па?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, јавила се моја супруга, али на мобилни телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, то је био мобилни?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И то је било касно, е сад колико сати не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје Савић Мирослава?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Савић Мирослав је исто мој пријатељ, исто ме је звао тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Звао вас је тада, када?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пре позива Пејића Милорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у ком смислу, што?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па исто ме је питао шта се дешава, ја реко знаш ти сам шта се дешава и он каже добро, а колико знам он је био и сведок у Хагу

ако се не варам. Он је давао исказ не знам које године у Вуковару кад су дошли Хашки истражитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је и он тада био на Овчари, да ли сте њега видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, али он је давао кажем Вам тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, дакле видели сте га на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим активностима, шта је радио?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он некога туко или?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам видео да је икога туко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, били смо испред хангара тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је био обучен Савић?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Савић, тад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ако се сећате.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У војној униформи вероватно, не знам, сви смо били у војним униформама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже да је имао спитфајер јакну, да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јуче се изјашњавао, прекјуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спит фајер јакну и беретку.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу да се сетим, ја мислим да је у војној униформи, а сад, и њега знам и с њим сам ишо у основну школу, како га не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок Савић је јуче реко још једну ствар, а то је, или прекјуче, у ствари прекјуче, да је сутрадан од догађаја на Овчари срео се са Дукић Николом и да му је он рекао да је било то стрељање и да је Дукић Никола учествовао у том стрељању на Грабову и да је боље да га ништа више не питате око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Савић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја нисам учествовао, можда сам му реко да је било стрељања али Вам одговорно тврдим да нисам учествовао у стрељању на Грабову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му рекли да сте учествовали или нисте?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, реко сам да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић каже, а и Пејић, дошао је трактор на једно пола метра од врата хангара, заробљени су почели да улазе унутра, 20, 30 је ушло, и

кад је трактор кренуо Савић је видео Пејића с преке стране док се трактор померио и онда је он видео Пејића с преке стране и рекао му да се купе одатле, да иду са Овчаре и њих двојица су са.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја Вам кажем, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са два аутомобила отишли. Према томе ако је тачно што тврди Пејић и ако је тачно што тврди Савић, да је то први трактор, ако је то тачно дакле што они тврде, онда не може бити тачно оно што Ви тврдите да сте Пејића затекли тамо кад сте са тим првим трактором седећи горе на његовој кабини, кад сте са тим првим трактором дошли на Грабово, разумете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам реко истину, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те две ствари не иду једна с другом.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Разумем вас у потпуности, али ја Вам кажем да сам реко истину и стојим иза тога што сам реко и знам да сам реко истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље. изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче ја нисам имао прилике да поставим питање сведоку, јер нисам био у поступку, па се унапред извињавам уколико неко питање буде слично питањима која су постављана, ја сам проучио предмет и покушаћу да то поставим питање на околности на које нису разјашњене. Везано за кредибилитет сведока, ја знам да је било једно питање али није у потпуности сведок одговорио а сматрам да је на то обавезан да одговори да би ми проверили кредибилитет сведока. Он је сада у истражном затвору у Новом Саду како сам разумео, али нисам разумео шта му се ставља на терет, која околност и за који период извршења дела које му се ставља на терет. Не знам колико сам био јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, мислим, јесте и разумели. Дакле, зашта сте оптужени, сад већ можемо рећи првостепено и осуђени јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Саду, јер знам да имате првостепену одлуку, дакле то вас пита бранилац, шта је то што вам се ставља на терет, које кривично дело и кад је то извршено, ето то, ради.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ставља ми саучесништво у убиству из '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из априла '92., јел тако у Вуковару, породица Пашкац ако ја добро знам.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је у том периоду он био припадник неке војне, паравојне или било какве јединице? Говорим због тога што је то редован поступак а из периода када се процесуира нешто што није редован поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није квалификовано као ратни злочин.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас пита бранилац, јесте ли Ви тада били то у априлу те '92.године, припадник неке јединице или?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, само резервни састав по потреби што су нас слали на.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи кривично дело ратни злочин против цивилног становништва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, убиство, убиство.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Знам како је квалификовано, ја сам само дао коментар, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Везано за саслушање у полицији, било је питања и било је питање на те околности да ли је у полицији питан да ли је починио неко кривично дело у смислу учествовања у стрељању или пак убиство, бар тако је било питања. А моје питање би било конкретније да ли је питан на околности да је учествовао на Грабову у вршењу кривичног дела ратног злочина или пак да ли је питан на конкретну околност убиства према одређеном лицу. Да ли је било таквих питања уопште? Он је одговорио да је било питања али то није ушло у записник па сада само он нешто конкретније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта вас пита бранилац?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Како мислите, питао ме само шта се дешавало на Овчари. Нисам схватио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита вас бранилац да ли су вас кад сте саслушавани у полицији тај први ваш исказ, 30.10, да ли су вас питали да ли сте Ви лично учествовали у стрељању ратних заробљеника и друго да ли су вас питали да ли сте Ви лично учествовали у убиству или убили неког именом и презименом. Ево као што сам ја вас питао за Ковачића, односно као што сам вам предочио.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Сада, питано је само конкретно за Овчару шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је, он је изјашававајући се везано за питања о дужини трајања тог саслушања, па је говорио о некаквом притиску не дефинишући о чему се састојао притисак. А моје питање је да ли се он жалио, изражавао бојазан да му прети некаква опасност од некога, у полицији да је изражавао ту бојазан да му прети нека опасност, да му треба заштита, у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Никаква ми није опасност. Мислите да ми је полиција претила?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте Ви полицији рекли да Вам, да имате бојазан за вашу безбедност?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Бојазан је била за моју породицу али ништа друго за мене не, нисам тражио за себе ништа него само за фамилију зато што случај као случај претпостављате какав је.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли је сведоку познато да је истражни судија Алимпић наложио милицији да се пружи заштита сведоку, у смислу физичке заштите од, одмах после његовог саслушања?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није, били су пред мојом кућом полиција која ме је касније спровела код истражног судије, дежурали су, не знам сад колико и спровели су ме код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него то вас пита бранилац јел Ви знате да су евентуално можда примењене неке мере заштите према вама или вашој породици?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нису никакве мере заштите ако је било заштите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Овај притисак који је поменуо, он је рекао да је то био некакав притисак који је он осећао приликом тог саслушања али га није дефинисао у чему се састојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим да смо схватили браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јесмо ли схватили? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, ја сам схватио.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, у реду је, извињавам се. Да ли се, он је говорио да је у болници успео да извуче свог познаника Дамира Гунчевића, моје питање, да ли се са Дамиром Гунчевићем чуо после рата или после тог догађаја, да ли зна каква је његова судбина?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, послао ми је телефон.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Где се налази?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У Вуковару, ради у вуковарској болници, колко је радио пре рата, послао ми је телефонске поруке, не знам сад које године, дал 2004.-5., слагаћу вас, да вам прецизирам, послао ми је и, чак је била нека порука, каже хвала ти спасио си ме од четника, мислим то је моја жена прочитала и не знам још ко, који су били ту поред. Пар пута смо се чули СМС поруком, а преко неких ме је и поздравио људи који ишли у Вуковар, тако је дошао и до мог броја телефона.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: На Ваше питање председниче, да ли познаје Салаша, он је рекао, ја нисам разумео одговор, па каже да га није туко, то сам разумео, али да ли га познаје уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, схватио сам да познаје.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па знао сам га да, по граду пошто је био лопов и тако, клошар, био је познат у граду по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Иво?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам се ни дружио с њим лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Иво?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Иво исто, онако из виђења, али не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он, ко је Иво, јер смо чули ту причу Салаш и Иво, па сад да ли су нека родбина, нешто?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим да су неки рођаци, браћа, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо поред тог Салаша?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу да се сетити њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико сам разумео, видео је у хангару Салаша, али не може се сетити брата, а да ли се сећа где је стајао Салаш у хангару, или је седео или лежао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, углавном су сви седели доле, тако да не могу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Каже да је видео Дамира Ковачића у хангару, да ли је видео да ли је овај био рањен, Дамир Ковачић? Пошто га познаје из краја где станује, тако сам разумео.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не сећам се да ли је био рањен. Не могу то са сигурношћу да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је био рањен у груди, да је имао дрен који му је извлачио садржај из плућа и тако даље, значи да је био човек тешко рањен, то смо чули?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, видео сам како је седио, али не могу кажем са сигурношћу рећи да сам видео да је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Изјашњавао се ово у трактор, у кабинџ трактора ко се налазио, где се он налазио, а мене интересује пошто је мени, ја сам стеко утисак да је ту промењен исказ у току саслушања око броја лица и идентитета лица која су била у трактору па да ли може да се изјасни колико је у кабинџ трактора било лица, тај који је први кренуо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па не знам, колико сам реко, не сећам се већ колико сам дао исказ, двоје, троје, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па јесам рекао у исказу, подсетите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе да вас подсећамо, ваљда знате шта сте рекли.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па знам, али господине судија прошло је толико година, и знате ди сам, и тешко ми више и да памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ово схватам сад као вашу изјаву или одговор на моје питање да се Ви сад не сећате ко је био све у трактору, на чијој кабинџ Ви седите и одлазите на Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па реко сам да ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците ко је био, ако се сећате, ако се не сећате онда. Молим.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ланчужанин, ко је још био, возач кога не знам и ја и, ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у старту рекли да је био мали Џо, да је мали Џо био унутар кабине, а после да то можда и није био он, јел, а да је био још неко?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У првој изјави пред истражним судијом ја ако је потребно може се предочити, али ја само да парафразирам говори о томе да је поред Каменог и малог Џоа био и возач кога он не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад је реко Камени, возач.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи три лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, каже Камени, возач и не зна дал је ко био.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ти и сада, то и сада тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сам му ја предочио шта је реко раније, да је рекао да је раније био и мали Џо, после је ето можда и није мали Џо.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, али ово је управо у супротности са његовим исказом на претресу од 27.10.2004.године, страна 40, на Ваше питање каже, тај што је возио мали човек, а Ви претходно, Ваше питање рекли сте Камени и тај Џо, па каже тај што је возио мали човек, Ви кажете мали Џо, и произилази да је возио мали Џо. Ја не знам како се може протумачити ова изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која рекосте страна колега?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Страна 40, при дну, председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Камени, тај Џо, тај што је возио, мали човек, - «Председник већа: Мали Џо? Да. Да ли је неко од тих људи 40, 50 који су тамо код те рупе, који су се затекли, да ли је неко ушао у приколицу трактора да се врати назад? Нисам видео. Да ли се још неко вратио? Ваљда ја не знам не могу да се сетим, запамтио сам њега». Рекли сте Камени и тај Џо, тај што је возио мали човек. Да сад би то, то може да се схвати, заиста то може да се схвати као само два човека унутар трактора дакле, Камени и неки мали возач. Управо тако, може се и тако схватити ово, па да разјаснимо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Кажем Вам тог човека који је возио непознат, разумеш, али мањи је човек изгледао ал, не познам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него је проблем, ево проблем је броја људи у кабинини, проблем је броја људи у кабинини. Ви сте рекли дакле овако, Ви сте рекли код, мислим да је тужилац био приликом тог првог саслушања у полицији, да је ту у ствари било. Да, да, неспорно колега, није то у контексту да Вам то није посо, таман посла. Да су у кабинини Камени, мали Џо и возач и Ви на кабинини, то сте рекли тада?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте то поновили, на претресу сте нам рекли, на претресу сте нам рекли да је возач, да је Камени и да нисте сигурни да је то мали Џо, јер мали Џо је неки саборац из те јединице Лева суподерица за кога се испоставило да не може бити тамо јер је ваљда тих дана био у болници овде у Београду, па је била расправа те врсте?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па реко сам три човека да су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да не знате ко је, међутим, ово сад кад читамо, то је тај Ваш први исказ пред претресним већем, ово сад кад читамо, додуше прича се односи на људе који се враћају и то на питање колеге пуномоћника оштећених Томића ко се враћа са Грабова. Е, онда сте Ви рекли, извињавам се. «Да ли се још неко вратио?» - Пита вас адвокат Томић. «Сведок Дукић Никола: Ваљда је, не знам, не могу да се сетим, запамтио сам њега. Председник већа: Рекли сте Камени и тај и Џо, тај што је возио». И онда Ви кажете: «Тај што је возио мали човек». Па сад остаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ја морам да интервенишем, ово је питање било ко је ишао на тамо, а не у повратку, сад испада да је нешто друго а не ово што је рекао бранилац.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, није спорно да он говори да се иста лица враћају која су отишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до сада није било спорно да се ти исти људи враћају назад, но добро, да разјаснимо сад јесу ли у кабини возач и Камени само, па је возач мали и у том смислу је мали, или возач, Камени и неки други мали човек, да ли је то мали Џо или неки други мали човек, дакле да су тројица укупно, то је само проблем?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тројица, да, то сам дао исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Тројица?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тројица, да, и ја четврти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви четврти горе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Било је више питања председниче на ту околност али мени ни до сада није јасно, можда нисам непосредно слушао одговоре, његово објашњење у ноћ када се заробљеници стављају у приколицу и воде негде према Грабову, каква је његова претпоставка могла да буде, где их воде, да их воде да бере репу или не знам где би могли да их воде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче противим се.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Његово виђење те, где би могли да их воде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се овом питању. То је претпоставка где он мисли, шта и како и једна сугестија дал је то брање репе или нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Колега ја ћу дозволити, дозвољавам ово, зато што колега Ђорђевић није био у прилици да саслушава сведока и не. Није, није. Дакле поновите, Ви сте нам говорили, питали смо вас ми у том смислу и раније, што Ви идете тим трактором, где то по Вама иду, по вама дакле, по вашем закључивању?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ко што сам и реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Из почетка нисам претпостављао али доле кад сам видео знао сам шта ће се десити, да је све било спремљено, ископано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него у старту кад се пењете горе на приколицу и?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Мислио сам да их воде за, не знам, другде негде, да их развозе, тако сам рекао ако се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се преместе на неко друго место, затворе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, али кад сам доле дошо видео сам шта је и како је и шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Управо то, на неко друго место затварања.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И још само једно објашњење, ако има то објашњење, пошто мени то није јасно, можете и одбити питање ако сматрате

да је непотребно, али сви који су потврдили да су били на Грабову, од овде оптужених лица су потврдили да су учествовали у стрељању и да свако ко је био тамо морао то да уради и да то налаже једна логика елементарна. Како објашњава да он једини одлази, враћа се, не учествује у стрељању и нико од њега то не тражи, да ли има за то објашњења, ако нема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он нам је објаснио своје активности тамо, сад да објашњава зашто он није стрељао, мислим.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, мени није јасно, можда има неко логично објашњење а ја га нисам уочио.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, требало је то гледати, имао сам ја паклени живот после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао да нико му није наређивао тако што, нико није тражио од њега тако што.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, ја кажем требало је то гледати господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања колега?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, имам, ми смо чули сведока Савића који објашњава кад је он отишао са Овчаре, значи неспорно први трактор се спрема за полазак, он одлази. А чули смо, односно ја сам прочитао исказе сведока Дукића, да каже кад се он вратио након првог трактора да је видео да је «сведок 1» извео једног заробљеника, повео га неких 20, 50 метара, већ различите су изјаве око те даљине и убио га, а да је видео да су тада још увек на Овчари били лица која је већ навео између осталих и Савића. Па је то у колизији са исказом сведока Савића. Да ли има неко објашњење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражим ово везано за, добро, овде Савића он не помиње, само ми сугеришите колега где он то.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Има у више исказа на главном претресу где каже да су поред Савића ту и, није разговарао са њима али су они тада били присутни. Ја ћу то да пронађем ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, у праву сте колега, не морате тражити, нашао сам, да. У том смислу сам ја већ нешто предочио сведоку, дакле тачно је ово што каже колега. Савић нам је јуче и прекјуче сведочећи овде рекао оно како сам Вам ја мало пре предочио да је он био ту практично до самог поласка тог првог трактора, разумете. Ви сте нам рекли раније, ево и у поступку истраге, кад сте се вратили са Грабова тим трактором да сте ту затекли Савића, да је ту био и Кресојевић и да сте нешто са њима причали.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вам ево поново предочавам, дакле Савић тврди да је он отишао и он и Пејић, да су отишли, дакле каква је ситуација, пазите каква је ситуација, како он описује.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Разумем ја вас у потпуности, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже «трактор је пред хангаром, пола метра од хангара, улазе заробљени-он стоји ту поред приколице, заробљени улазе, поред приколице, поред врата, заробљени улазе, ушли су, трактор креће, направио је пар метара тим путем, трактор креће и он с преке стране дакле види Пејића и каже му идемо ми одавде и они одлазе. Тако да он није ни

запазио куд је трактор отишао». Разумете, ево то је ситуација коју нам он описује, то је ситуација коју нам је описао у својој одбрани и оптужени Пејић, управо идентично, а Ви кажете да сте Пејића затекли на Грабову.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да сте Савића затекли по повратку са Грабова, испред хангара.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, стојим иза својих речи и он је чак и видео кад је сведок сарадник тај, кад је убио овога што сам ја стајао поред њега. То зна он а што није хтео да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, негира он било шта.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па зна он јако добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било ко било кога одвео, извео, убио или тако што.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Зна он јако добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је рекао да је чуо од Пејића шта сте Ви урадили са Ковачићем, знате.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја кажем оно што јесте, тако је било а мени је жао што није ту, па би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје нејасно што би он. Ви тврдите да је Савић био присутан кад је сведок сарадник извео?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, исто, само што сам ја ближе стојао, он је можда мало даље, сад да не полемишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би он и убио овог једног тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не он, него сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник, сведок сарадник.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, убио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је то морао и Савић да види?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Видио је и то зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би он то прећутао кад је сведок сарадник то лепо признао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, и онда га овај ништа не би натоварио, кад је он то човек већ признао, да би имао некаквих проблема у том смислу.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би прећутао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Кажем Вам, не сто посто, нег хиљаду посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је објаснио изјашњавајући се на тај догађај да је видео да је сведок сарадник «бој 1» повео тог заробљеника и ја бих само указао на изјаву са претреса 2007.године, страна 17, где говори колико је то далеко га одвео, неких чак сто метара, а да је он то непосредно видео и да је ту био пар корака од места догађаја кад се то догодило. А мене интересује да ли је тада већ био мрак и на коју страну је сведок сарадник «број 1» одвео овог заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се гледа из хангара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је колега 2007., дајте реците који је то транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.03.2007.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 15.03., добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Страна, ја мислим да је страна 17, ево проверићемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.03.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: 15.03.2007.године, може да се и цитира, при дну је, каже можда стотињак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При дну је јесте, «да ли је било тамо, шта је било с лешом тог човека, колико је то далеко од хангара било? Па сада да вас не слажем можда стотињак метара од хангара, био је то неки плато и био је ту неки канал поред тога где је он устрељен, он је гурнут у тај канал. Стотињак метара од хангара? Сведок Дукић: Па сад не бих» и онда смо вам показали фоторафију и тако даље. Па вас то пита бранилац да разјаснимо, кад се гледа са улаза, излази се из хангара, где је то, излази се дакле из хангара, где је то, да ли је то право напред, лево или десно?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па напред право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право напред, право с преке стране тих улазних врата?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И можда стотињак метара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па сад, може бити, али не могу ја сад у метре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је мрак или је, да ли је ноћ или је дан?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрак је?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, пао је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто осветљава тај простор?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сав тај простор, ако је стотињак метара, стотињак метара је на крај фудбалског игралишта?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја знам да је био неки канал, канал је био ту неки, ту га је гурнуо и на крају пуцао у њега, е сад колике је дубине канал и шта је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само је питање колико је то далеко од овог хангара, то је питање, и како Ви то видите, какви су услови видљивости, како Ви то видите, ако је та даљина?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам рекао да сам стајао поред, на пар метара од њега, кад је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, и Ви сте тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, то сам рекао у првом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обзиром на ту удаљеност, да ли ту има још неког од људи који су испред хангара, ипак разумем да су сви поред улаза, бар до сада су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту поред вас има још кога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту поред вас има још кога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Рекао сам да је Савић Мирослав видио то кад се исто десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је баш ту са Вама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па можда пар метара удаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту још има људи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, нас тројица је било, али било је овамо људи код хангара, доста људи је било не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте Ви, Савић и, кад кажете нас тројица?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па и сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле и сведок сарадник и његова жртва?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи четири?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, ја кад сам га питао зашто си то направио, он каже мора, е тако ми је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па је онда рекао то ми је двадесети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То ми је двадесети којег сам убио, е тако је рекао, овим речима.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако ја добро разумем, онда то значи да постоје две групе или једна група и једна већа група која је код улаза у хангар а друга њих неколико који су на сто метара. Да ли је то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао да је тамо где је, а већина је вамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да. Ја ово питам зато што ми је чудно да сведок иде, мрак, посматра нешто са пар метара, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви бисте били, ако је све то тачно тако, остаје мало нејасно шта ћете Ви тамо, знате, Ви и Савић, шта ћете тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Зато што, знао сам тог човека, понудио сам му цигару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога човека?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тог што је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Кожул Јосип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кожул Јосип?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте говорили до сад?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам али сетио сам се, грешка моја, нисам Вам рекао на време. Знао сам то човека, понудио сам цигару и он је питао мене, шта се дешава, и реко ништа, добро, и онда му пуцао у потиљак овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли сте Ви ту на том месту од раније па овај га доведе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Довео га је овај и онда сам ја пришао и видио ко је, препознао сам га. Он га је сам извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, то је у реду, него шта радите Ви и Савић тамо одвојени од ове групе која је испред хангара, па долази сведок сарадник «број 1», доводи Кожула кога Ви препознате, па онда приђете, дате му цигару, разговарате са њим.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите тамо, ипак одвојено, ако је то тачно да је то стотињак метара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шетао се, шта ја знам шта сам радио, шетао сам, нисам имао ја намере никакве с њим, него ето чисто дао сам му цигару и питао ме је шта се дешава, шта ће бити, и шта да му кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јел могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете, можете колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јел било неког разлога да прећути да данас после оволико година да је то у ствари Кожул Јосип кога је иначе знао, да ли је био неки разлог?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није био никакав разлог, моја грешка, прешутио сам, нисам на време рекао извињавам се, ал шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како је био обучен Јосип?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У цивилно одело, сад не знам тачно шта је имао на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта посебно, карактеристично, уочљиво, у том смислу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, није, мајцу неку, не знам, не бих се сетио сад тачно, углавном су у цивили сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његово тело неко утоварио у трактор за време док сте Ви били тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Е то не знам, не знам, да ли је ту и затрпано, дал је товарено не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: За Кожула је рекао да је грешка што није раније то рекао, а шта је у питању када је реч о сведоку сараднику «број 2» да је тек 15.03.2007. године, први пут рекао да је видео да је тај сведок сарадник оверавао заробљенике, који су стрељани на Грабову, раније то није говорио, да ли је то исто грешка нека, или има неко друго објашњење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било колега кад, само ми реците?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Била су питања у том правцу зашто први пут и тако даље, 15.03.2007.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, која страна?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Е сад ћемо то мало. Не наћи ћу свакако али мислим да то није. Ево страна 15, који је кажете оверавао ту док сте Ви били, о томе нам нисте причали прошли пут, па дајте реците нам и тако даље, страна 15, ваше питање, а претходно стоји његов исказ, вероватно на страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то је страна 15, то је у реду, мало горе, 15.03.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јер је неспорно да тада први пут о томе говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, питање, то јесте тачно. Дакле, само је питање ово, питање је ово «из којих разлога то нисте раније».

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И да ли је то та грешка као и ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно, да ли и даље остајете при тим тврдњама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Остајем, да, што сам рекао, јесте, оверавао је и то знају сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте о томе говорили у ранијим казивањима својим, знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из којих разлога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шта ја знам, како да Вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тешко је, овај, то све било, и попамтит, више се заборавља стари, то што се десило је страшно што се десило, све сам гурао у подсвест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер оно док је била истрага то бих ја могао на неки начин да разумијем.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пошто се ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће човек да терети никог и тако даље, али после на претресу 2004.године, ту су већ ствари биле потпуно јасне у односу на «сведока сарадника број 2».

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па по моме, не знам зашто је он и сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте морали да га штитите, тада више нисте морали да га штитите, па зато вас питам.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте га штитили у поступку истраге?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па се хвалио, ја сам радио четири, пет месеци у његовој кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да то не може, и ми смо то расправљали кад смо вас суочавали са сведоком сарадником «број 2», то не може бити, нешто не може бити тачно, ако он казује истину онда ово што Ви кажете не може бити тачно. Јер он каже да није отишао са том првом туром, знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је отишао са другом, трећом, четвртом?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ја знам да је био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је од тада био до краја.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ко што је рекао да сам ја са сваком туром ишао доле, лаже, нисам са сваком туром, само сам једном отишао и вратио се и више нисам на Грабову ни отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јел могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А шта је у питању када је реч о воднику Стаматовић Зорану, на ваша питања у ранијим претресима, па и мислим да је то било у истрази, он се изјашњавао, била су директна питања, «да ли Вам нешто говори име Зоран Стаматовић, -он је рекао - не, не», тек на претресу од 15.03.2007.године, страна 29, каже «да је дошао на Овчару са водником Стаматовићем, - па га Ви питате, када сте саслушавани нисте тако казивали», очигледно да тада први пут. Да ли је и то грешка што тек тада се сетио водника Стаматовића, иако је директно питам везано за то лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате питати у том смислу да ли је то грешка, него шта је објашњење.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Који је разлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је објашњење који је разлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја морам да се обратим Вама, значи сведок је рекао да при свему ономе што је говорио остаје и сада, и при свим оним објашњењима, ја сад не видим разлога да га ми сви поново сада враћамо на то исто, или га пустите да изнесе у неометаном излагању све, па нек онда га бранилац пита шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега претпостављам да је и Вама јасно зашто смо ово дозволили колеги Ђорђевићу, колега Ђорђевић је у ситуацији да до сада није имао прилике да по њему постави важна и битна питања овом сведоку за разлику од других бранилаца у овој судници, и за разлику од вас, па због тога иако је сведок рекао да остаје при свему ономе што је раније исказо, из тих разлога ја дозвољавам браниоцу да поставља ова и оваква питања сведоку, знате, тако да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу у овом правцу имати само једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, који је разлог или објашњење везано за Стаматовића кога, дакле иста прича, нисте га раније помињали, нисте раније говорили о његовим активностима.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Дао сам исказ, шта сам рекао то и, при том и остајем што сам дао пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него сте различито говорили, различито сте говорили.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па различито, ко ће поамтит све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је објашњење, ето то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: С ким сам стигао, ко је ово, па не могу ја сад у ситнице господине судија да објасним, ја бих највише волио кад бих могао све ситнице да изнесем пред овим судом све што се десило, највише верујте, верујте ми највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је објашњење, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче ја имам две фотографије које бих да предочите, а везане су и за данашњи исказ сведока, па да објасни ко су лица на тим фотографијама, и онда бих питао за објашњење. Да ли то може преко документ камере, можда би било згодније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да то функционише, ја молим режију да нам на мониторе у судници да снимак са документ камере. Дајте колега те фотографије. Видим да су мало пожутеле, оне ће на овај начин ући у поступак. Да, да, то је за вас. Е добро, да ли препознајете неког на овој фотографији, ево то је питање браниоца?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нејасне су ми фотографије.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јел може да одговори, ово лице које је обележено са овим неким стоји у другом реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, прво да ли некога препознаје.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Можда је на овој доле што чучи са моје леве стране други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други са леве стране, ко би то био по Вама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Из Негославаца ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко из Негославаца.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу се сетити, тако ми личи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро узмите фотографију овако директно па је погледајте да не идемо преко електронике и да не губимо на квалитету, ево сад је погледајте, па ћемо ми то после да вратимо на документ камеру и онда да се евентуално коментарише.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Једино тога ако би препознао, ако то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам баш како је то препознавање у смислу ово је неко из Негославаца.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, ајде јесте нешто ближе али име, презиме, надимак.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да видимо на другој фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Овог препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Покојни Пејић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Овај ту што стоји поред аута, и ову жену препознам то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окренут ту из профила, па би дошао први са леве стране, јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите овамо, укључите овај микрофон, дајте му ову хемијску, па нека покаже хемијском кога то препознаје. Не, не, тако, не тако моменат само, не морате, само покажите. То је ко, ко је то што сте показали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим да је покојни Мирослав Пејић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је та жена?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: А ово је жена Влакић Сретенка, то је комшиница тамо код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а даље?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Овог не могу препознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда вероватно ни овог с леђа.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А овај леђима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И док је ово са документ камером, да ли можете да ово из, ово је скица коју је он нацртао а објављена у Вечерњем листу. Па да поставим питање везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо. Ја сад, да ли имамо ми ту скицу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Или скицу коју Ви имате, свеједно ја претпостављам да је то та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је боље да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је боље да погледамо скицу коју је сведок сачинио. Склоните фотографије, дајте ту скицу. Да, ово је 15.03.2007., добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То је из 2007.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Али је он имао скицу из 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте другу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Е ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче, ја знам да је било питања на ове околности, али ја сам дужан да то још један пут питам, са ове скице је очигледно да у условима као што сведок описује, мрак и тако даље, и тако даље, да ја то не понављам, како је он могао видети лице и гримасе лица која је навео као Пејић а не види лица заробљеника која се стрељају, са удаљености као што каже да је био удаљен 15 до 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да то није баш за питати, него то је за.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па ја га питам да ли је могао видети, још један пут да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, то је друго.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А према оваквој скици коју је сам нацртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте објашњавали колико сте далеко, нацртали сте скицу, питали смо вас везано за њу, објашњавали сте колико сте Ви далеко, колико сте далеко од Пејића, стрељачког строја, заробљених и тако даље. поново иста питања.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Остајем при истом исказу што сам и дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем је ту, знате ноћ је, ноћ је, према овоме како сте нартали, људи у стрељачком строју међу којима је Пејић трећи гледано с леве стране, почев с леве стране.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окренути су Вам леђима, Ви не видите њихова лица, не би требало да видите њихова лица, имајући у виду то како сте Ви нацртали скицу.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ваљда сам га препознао, видио сам га. Не би без везе говорио да га нисам препознао. Што бих ја без везе за неког човека говорио био је ту, а није био ту. Био је ту, видио сам га и остајем при свом исказу што сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљени су Вам окренути лицем, јесте нешто даље, али су према Вама окренути лицем. Да ли њих, да ли неког од њих познајете, препознајете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам тад препознао никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, 200 људи, не могу ја знат сваког појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Ви сте вуковарчанин, па у том смислу, вуковарчанин сте па можда.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и никад не знамо кад ћете се Ви сетити, Кожула неког или неког другог. Разумете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија сад бих молио само да вратите на документ камеру ову фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дакле, лице које чучи, гледано према фотографији први са лева, је Милорад Пејић, сведок је изјавио приказујући му ову фотографију на документ камери и непосредно фотографију изјавио да не познаје лице а у оваквим условима је у истом периоду каже препознао Пејића, чак и његове гримасе. Како то објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, ја сад нисам схватио ко је.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Први са леве стране, чучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што је погнуо главу?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погнуте главе, дуге косе.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, овај други сам ја рекао да ми је познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да чујемо браниоца, браниоче. Ко је, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ево, позовите Пејића нека покаже ко је, да ја не будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви износите неку тврдњу па у склопу питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дозволите Пејићу, могуће да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићемо, завршите Ви прво па ће Пејић имати прилику наравно и суочаваћемо га и све.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Могуће да сам ја неку фотографију другачије, Пејић ће то најједноставније објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, имаће прилику. Него да завшримо прво.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И сад још једно питање везано за, можете склонити то са документ камере. Везано за број телефона, да ли му је познат број телефона 064/1505-737?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Чији је то телефон?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Мој.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли вас је на тај телефон звао Пејић Милорад?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим да јесте, је на тај.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И тврдите да је то било после давања исказа код истражног судије?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: После давања исказа код истражног судије, а сад временски период не знам после колко.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, ја сада не бих имао више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имаћете прилику, да ли евентуално неко од бранилаца још? Не. Изволите Пејићу.

Мораћемо да вратимо ову фотографију, одмах да искористимо ту прилику да расправимо то са овом фотографијом.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Пејићу, ево фотографија је на документ камери, видите је.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, видим, ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас има на тој фотографији?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, ја сам овде, чучим, лево, држим томсон у руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први с лева, други с лева, трећи или четврти, пошто четири лица имају која чуче, који сте Ви?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Први са лева, имам сако, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први с лева, без капе, имате неку пушку у рукама. Добро, ево чули сте Дукићу.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Дозволите само да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нејасно ми се види овде на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нејасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Само сам хтео да објасним, ово је конобарски онај прслук, пошто то је на Вучедолу направљен снимак, значи овај црни конобарски прслук, први са лева чучим, то сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И није ми јасно како господин Дукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то настало?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је када сам Вам причао, кад сам давао изјаву овде пред Вама, значи негде од, крајем деветог месеца, нас су пребацили на Вучедол, били смо до 05.10., на Вучедолу, тај снимак, та фотографија је направљена тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не треба нам више ова фотографија, да ли има још некога ту кога би било интересантно поменути?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја бих хтео и ову другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја бих хтео ако може, ако дозволите и ову другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не, него реците ми ово, да ли на овој фотографији има још некога кога би било интересантно.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па то су све мештани Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославчани?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нико од наших оптужених?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не, не, све мештани, пошто сам Вам ја рекао да сам био са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осталих сведока, или тако даље?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, дајте ову другу фотографију да видимо шта желите везано за њу.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Видите, овде се види мој брат покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што је рекао Дукић, јел?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, тета Сретенка Лакић, држи овај левак за гориво, покојни Јеремија из села Јанковаца, то је овај што је лицем, више лицем, а овај што није препознао господин Дукић самог себе, што га није препознао, окренут леђима, ово је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, ово десно?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Самог себе није препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, нисам ја, немам појма где сам ја ту, морате погледати, окренут с леђа, ја себе да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Не требају нам више фотографије.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Имам пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да се сведоку показаше две фотографије на тражење браниоца оптуженог Пејића, адвоката Ђорђевића и исте се прилажу судском спису, те је сведок дао објашњења и коментаре на начин регистрован, евидентиран аудио техником у суду.

Добро, изволите да ли имате неких питања за сведока?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, питање бих поставио господину Дукићу, данас је рекао да сведок сарадник «број 1», је извео једно лице на стотињак метара, одвео га с преке стране, тако сам ја схватио да је рекао, ја желим да објасним

и да нам он објасни шта је то са преке стране, шта је десно, шта је лево. Ако не може он објаснит ја желим да Вам ја објасним то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега смо чули објашњења, да је то тачно с преке стране од улаза у хангар.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам је причао и где се отишло на Грабово и тако даље, тако да у том смислу ми имамо потпуну представу шта је то, а ако Ви желите да нешто коментаришете изволите.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, јел могу онда ја да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Видите господине судија, кад изађете из хангара десно је пут према рибњаку Грабово, лево се иде или за Вуковар или за Јакобовац опет десно, с преке стране од улазних врата хангара је канал, цеста, канал и онда је њива, сто метара никога није било тамо у њивама. Значи људи су били стационарани са леве стране када излазите из хангара, ту су били окупљени људи и стационарани и пред вратима хангара, није могло да буде шансе да је неко сто метара у њивама, што он говори за то убиство «сведока срадника број 1». Значи он је ишао са њим сто метара у њиве. Разумете шта хоћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, чули смо ми, да, чули смо ми тврдње везано за тај канал или неку рупу с преке стране, како је већ ко то описивао. И заиста нико то Дукићу није тако лоцирао, тако далеко, нико то није тако далеко лоцирао. Сведок сарадник «борј 1», нам је причао где је то, и сведок сарадник «број 2» нам је причао где је то и чули смо још од неких да је ту с преке стране, мало удесно кад се гледа, мало удесно, али с преке стране пута уз пут било да ли нека рупа од артиљеријског оруђа да ли неки канал уз пут.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то ту било.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али никако стотињак метара, знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па сами сте инсистирали, увек сам Вам говорио немојте да ја сад раздаљине мерим колко шта, углавном ту пут и даље су њиве, тако сам и реко ако се ја добро сећам, да је у тај канал бачен, а да су тамо њиве. Ја сам тад господине био судија на Овчари и никад у животу, иако сам рођен у Вуковару никад у животу нисам био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите Пејићу?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, желим такође да га питам, мада је нешто и рекао, са киме је господин Дукић, сведок, отишао из Негославаца на Петрову Гору? Ко су још особе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је, поновите.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ја сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Негославаца на Петрову Гору.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ко је био, био је Сићо, био, ко још био, не могу се сад тачно сетит, крајем осмог месеца, тако су нас звали тамо на испомоћ у Петрову Гору, и покојни његов брат је био тамо, он је био кућа поред мене, нас су распоредили по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Желим да питам сведока зашто није у својим исказима рекао до сада да је био са мојим братом у току борбених дејстава. Он је рекао да је био на дому здравља код капетана Капора, и да је био у једној акцији са Станком Вујановићем на Миловом брду. Сад ме занима разлог зашто није ни један пута споменуо да је био са мојим братом, а на овој фотографији се видело да је био са мојим братом и желим да кажем, мој брат покојни је исто био код дома здравља. Ова фотографија је начињена у Зеленој улици, ту је био мој брат у Зеленој улици, и у тој улици је и погинуо. Зашто није до сада ни један пута рекао.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја нисам био у Зеленој улици уопште, кажем ти, кад је напад извршен господине судија на Вуковар, онда смо сви заједно ишли, е касније кад је стигла Гардијска бригада, већ која је пре тога била, онда смо били распоређени и нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извињавам се. И Сале Мирчета и Куштро и шта ја знам, били смо на дому здравља распоређени. И тамо сам био читаво време, један период кад се Милово брдо ослобађало отишо сам у испомоћ, кад је Милово брдо пало вратио сам се назад, нисмо били распоређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад били заједно у некој акцији са његовим братом, са Пејић Мирославом?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Једино испочетка кад је кренио напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у септембру?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, 15.септембра кад је кренио напад кад смо из Петрове Горе ишли да се спојимо са војском. И можда тих два дана што смо, трајале борбе и онда касније смо се распоређивали, у Зеленој улици нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули сте.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да му одговорим на то питање још. Срео сам га кад сам ишо у набавку муниције, он је дошо и питао ме што не дођеш код мене, реко овамо сам са овима људима горе и он каже дођи, и нажалост нек му је лака црна земља, после тога је погинуо, други дан.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Желим да дам коментар на овај његов одговор. Ова фотографија што сте је видели је начињена крајем деветог месеца, значи није истина да је првих пар дана само био заједно а после да је распоређиван, истина је сасвим друга. Да је био са мојим братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он каже да је био у том нападу на Вуковар, у ствари за деблокаду касарне, он то каже, да су тада били заједно. Колико је то трајало?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па три дана можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те борбе за деблокаду касарне, јер после тога долази Гардијска бригада?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: За два, три дана да је трајала, сад, јесте, један, два, дана или три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, не знам шта добијам са, шта ћемо добити ако разјаснимо дал он казује истину везано за ово или не, знате.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Деблокада касарне је завршена у року од три, четири дана, тако нешто, ја сам вам рекао да ова фотографија што сте је видели је начињена негде крајем деветог месеца. Значи он тврди да није био тада са мојим братом већ је распоређен негде, тамо на дому здравља. Разумете, а на фотографији се види да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево у реду, ево у реду, ако и јесте распоређен са Вашим братом, шта имамо од тога, шта тиме утврђујемо. Не разумем идеју вашу, вашу линију размишљања, разумете?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Идеја је што сам га нападао кад сам у свом исказу дао да сам нападао све када сам хтео да сазнам истину како је мој брат погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, то мислите да.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да, да сам тада нападао и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, добро, али онда дајте да идемо са питањима везано за то. Да ли знате кад је погинуо његов брат?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па не знам, ако се не варам негде у октобру месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У октобру?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да је то било 06.октобра.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06.октобра. Да ли знате где је погинуо његов брат?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У Зеленој улици тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зеленој улици?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада кад је погинуо његов брат, да ли сте у истој тој групи, у истој тој акцији и у истој тој улици, на том истом правцу или негде друго. Где сте Ви?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: На другом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам господине судија прешо у полицију после четири, пет дана коју је оформио овај, како се зове, био је полицајац, не могу сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвар?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Црвара? Жигић?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Е да, да, Жигић и овај други Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвар?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Црвар, да, извињавам се, да. Е, ми смо добили један задатак да блокирамо излазе града да не би било крађе, да не би људи бежали, шта, мислим, углавном морало се с пропусницама излазит из града.

Долазак Гардијске бригаде и дошли су људи које сам набројао у Велепромет, мобилисани у Шиду, е онда је ту капетан ако сам добро разумео Срећко Борисављевић нас је оформио, сад колико је нас вуковарчана ту било, е онда смо отишли на дом здравља, е сад датум тачан не знам, углавном смо били на дому здравља тамо читаво време, то може да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да Ви нисте били уопште са његовим братом?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја сам чуо. Само да му разјасним једну ствар, ја сам чуо да је погинуо, сео сам у ауто и отшо сам у Негославце и нашо сам га у Негославцима у цркви, мислим бачен онако, да извинете као неко ђубре. Е онда сам вијао неког, реко дај човека да се стави у сандук, јер су били набацани мртви, тај дан је погинуло доста људи па су били у Негославачкој цркви набацани као неке кладе, мислим, жалосно је да се тако и изразим за мртве људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја не знам господине судија о чему он прича, ко је бачен, хоћеш ми поновити ко је бачен пред црквом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, каже нашао је Вашег брата у цркви, тело, леш, тело Вашег брата је нашао у цркви у Негославцима.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То није истина господине судија исто. Мој брат је, кад смо дошли ја и мама, кад сам Вам дао исказ из Сомбора кад сам је довео, мој брат је био у дворишту у сандуку, а не бачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чујете шта он каже, добро, он каже да кад је чуо да је погинуо отишао је у Негославце, отишао је у цркву и тамо је био леш Вашег брата, и било је тамо још лешева људи, нису били у сандуцима него су били онако као кладе побацани и онда је он предузео мере да се смести у сандук и Ваш брат је и тако даље, и тако даље. Што то искључује једно друго, сад ми објасните што то искључује једно друго и што је уосталом то уопште битно да трошимо оволико времена око тога у овој судници, а везано за вашу кривичну одговорност и везано за тачност казивања овог сведока, ево што је то важно?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па важно је господине судија, то није истина, само је мој брат био тамо у сандуку, ту је била моја мама, и могу кад смо дошли из Сомбора, може да потврди, само је мој брат никаквих више лешева није било око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ево.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Да поставим питање сведоку, како објашњава да Јовица Кресојевић на кога се позивао не потврђује његову причу, већ каже у једном моменту да се Дукић Никола негде изгубио и да га више није видео. А такође каже Јовица Кресојевић у истрази сам рекао да сам био са Дукићем, а онда каже ја ипак нисам био са њим и такође каже ако он тражи алиби, онда ја не знам. Како објашњава изјаву господина Кресојевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком смислу, у односу на који детаљ, подсетите ме.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па господин Дукић се позивао на Јовицу Кресојевића да је био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и где?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па код, на Овчари код хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад разумем.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је изјава од 28.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али не каже он, он каже да је тамо са Савићем, преко је са Савићем, кад је довео сведок сарадник овога Кожула, ако мислите на то.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па мислим оно што сам изјавио видео сам Јовицу Кресојевића тамо испред хангара и то стојим исто да сам га видио тамо. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ево, то сам реко, то сам изјавио раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Пејићу.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Али од 28.10., изјава Јовице Кресојевића страница 19, 29, 31, исто ту каже да није сигуран да је био са Дукићем и да се вратио са Дукићем. А он је говорио једно време да је се чак и вратио са Овчаре са Јовицом Кресојевићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо шта нам је сведок рекао с ким се он то вратио, тамо су били Куштро, Булица, Јовица Кресојевић, Савић, добро, причао сам са Савићем и Кресојевићем. А с ким сте се Ви вратили, не могу овде да нађем, с ким сте се Ви вратили са Овчаре?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Саматовић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Саматовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица само?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И ја мислим сведок сарадник «број 2».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Кресојевић не?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта нам каже Кресојевић, Пејићу подсетите ме.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Изјава Јовице Кресојевића од 28.10.2004., то је, ја сам себи записао овде странице 19, 29 и 31, да није, да се није вратио са Дукићем, да није сигуран да се вратио са Дукићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да није сигуран, па не можемо, није сигуран да се вратио с Дукићем. Не можемо несигурности разјашњавати са сигурностима, знате, јер несигурности онда остављају простора да може бити и овако и онако. Па нећу ни да тражим, добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Види се да сам ја мало ту неискусан, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Данас је рекао сведок да сам га звао телефоном после исказа код тужиоца, како сам ја после исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је после исказа код истражног судије, тако је рекао, код истражног судије. То је новембар месец 2003., расчистили смо и то је његова изјава данас, тврдња.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја знам да сам ја рекао, да сам ја погрешно годину, ја сам 2006.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: А мени жена кад је била у посети она је рекла Милораде то је вероватно било 2005., ја сам ту погрешио ја знам шта сам рекао, шести, седми месец 2006. Али како сам ја онда њега мого одмах да зовем после тог, одакле мени информација да је он дао такав исказ, ја сам сазнао тек 2004., и то сам донео, то имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви коментаришете и објашњавате, то није питање сведоку наравно, него то Ви коментаришете и објашњавате и. Јесте ли разумели, он каже да то не би могло јер он нема сазнања одмах након Вашег казивања код истражног судије, нема сазнања те врсте, него касније.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам ја реко одмах, ја сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже да је то 2005.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није, раније је звао. Па сви су знали господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, битно је да сте се чули?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Е сад не знам господине судија да ли да ово оставим за суочење или да га питам, да ли позна Стипана Лучића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Како га познаш?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па је л' на Вашару живео код тебе.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јел ми можеш нешто поближе рећи о Стипану Лучићу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Шта ја знам, он је старији, немам појма, знао сам га из града и тако.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јеси ли га видио током ослобађања Вуковара, значи тих дана пада Вуковара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, видео сам га на Велепромету.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И шта се дешавало на Велепромету кад си га видео?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ништа претресао сам, пошто смо пар пиштоља нашли у заробљене, а њега сам претресао, можда сам мало жешће га претресао и говорио ми да нема и молио ме нешто тамо и реко сам иди тамо у хангар, тамо у Велепромету су били хангари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: После пада града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у односу на овај дан Овчаре?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пре?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је дан, два можда три, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и што је сад то битно?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Битно је.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Битно је. Објаснићу Вам ја судија одмах, сад знам ја шта он алудира и рећи ћу Вам, био је у хангару, излетио је из хангара, ја сам стојао са Јовицом Кресојевићем и он је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко рањен?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тај Стипан Лучић, ал га нисам ја ранио него га је ранио један други Стевица Циган који је стојао са стране тамо, а ја сам га лично одвео код доктора Марића, то може потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, тада је рањен, на Велепромету?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да. Ако алудира на то, ја сам спреман и то да објасним, био је и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо ми сад истраживати овако широко и оволико далеко, знате.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Мислим, није проблем, ја стојим ту и није проблем, ја знам шта је било, ја знам на чега алудира, јесте био рањен, дошо је Срећко Борисављевић, узели смо га и пренели код доктора Марића јел на Велепромету је била амбуланта нека ето за хитне случајеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ово моје питање господине судија је у вези кредибилитета сведока, зато што, значи дан, два или три, пре Овчаре, је он Стипана Лучића у Велепромету туко, ранио га, тај човек је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Чуо сам у граду, тај човек је жив, размењен је '92.године, кад је била она размена из Митровице из овог војног суда, и где су већ били све, тај човек је жив, и ја бих вас молио да, може се доћи са Хрватским властима у контакт и постоји сигурно сведочење тог човека Стипана Лучића, то је мој комшија, он је од мене две куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате више питања.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да имате сами жељу да се суочите са сведоком, а то је и наш захтев.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ извођење доказа суочењем сведока Дукић Николе и оптуженог Пејић Милорада, који окренути лицем у лице један према другом исказују:

Приђите овамо господине Пејићу. Ево имате прилику да погледате Дукића после толико времена у очи, да га погледате у очи, да му у очи кажете је ли тачно ово што је он говорио за вас и данас и ранијих година, ето почев још од 2003.године.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Све што си рекао све си слагао, све си измислио.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Рекао си зато што сам те видео кад си Ковачића извео напоље.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Стајао сам кад се долази до хангара с леве стране.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Лажеш.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не лажем Дукићу.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Лажеш, никог нисам убио.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Видио сам те извео си Ковачић Дамира, држао си га за раме, одвео си га у десну страну, на петнаестак, 10, 15 метара, убио си га, вратио си се назад и рекао си Пејкане набаци, ово је за Бимбу.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Лажеш.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја сам ти рекао зашто.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Лажеш.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ти си све слагао што си рекао за мене.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Савић, са Савићем сам отшо, имам сведоке за све.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Видио сам те доле.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Имам сведоке за све.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ту сам ја.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И ја сам овде исто, слагао си, треба да те буде срамота.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Треба да те буде срамота, јер смо се закачили у Негославцима.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Стани, само ћу једну ствар рећи, сад сам те чеко, немој ми емисаре моје кући да шаљеш.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Какве сад емисаре, о чему причаш.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Е то ћу послати надлежне да моју жену испитају па да видиш који су емисари били код моје куће.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: О чему причаш ти, какви емисаре.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Срам те било мени жена дође на посету, дрхти овако.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: О чему причаш ти, какве емисаре ја шаљем.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Видећеш, то ћу разговарат накнадно.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па имао си прилику овде на суду што то ниси рекао сад кад си.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То ћу разговарат накнадно. Не теби сам хтео у лице рећи.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ево ту сам.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Теби сам и реко у лице.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Какве емисаре о чему причаш ти човече.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Видећеш, то ће се разјаснити.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Јесмо се закачили у оној кући, где сам ја био, јесам био ја, јел био мој покојни брат, јел био Сићо, јел био Бранко Мијатовић-Комбра, јел смо били заједно у истој кући?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја сам био.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Како није.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам био, у којој кући ја био.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не спомињем тебе, ја ти спомињем у којој сам ја кући био. Био сам ја, мој покојни брат, Сирета Дамир.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, и шта ја имам с тим?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: И Бранко Комбра, јеси ли дошао у кући, јел смо се закачили у тој кући, јел брат наш нас смирио.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Шта смо се закачили?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Кад смо причали о дешавањима у Вуковару ко се како проводио, када си причао глупости неке и како си ти живио добро, како ово, како оно, кад сам ти реко шта лажеш, шта се фолираш, стално си се са кијабама дружио и са ловаторима који су.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То су моји пријатељи били, шта те интересује.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па добро твоји пријатељи, али ту смо се закачили.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шта то тебе интересује.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ту смо се закачили ја и ти.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Шта то тебе интересује бре.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па не интересује ме.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Само сам ти реко немој ми слат.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па ја говорим истину, човече, ја говорим шта се десило човече, ја говорим шта се десило, ди смо се закачили, јесам те нападао и нећу само тебе, све вас сам нападао да ми кажете како ми је брат погинуо, никада нисте хтели да ми кажете, ни дан данас ја не знам.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја нисам знао како је твој брат погинуо, нисам ни био тамо.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па одакле ти на слици онда овде с мојим братом, одакле ти на слици, то је негде крај деветог месеца.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па нисам бре био с њим који ти је.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То је крај деветог месеца, тета Сретенка може да дође овде да потврди кад је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дукићу, гледајте га у очи и реците му оно што сте нам овде рекли, оно битно.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, видио сам га на Грабову у стрељачком воду и стојим иза тих речи.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па то иза чега ти стојиш ти лупаш глупости и то се чуло овде шта си ти рекао и колико си излупао глупости.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: То мене не занима, ја сам тебе видио када си извео Ковачић Дамира.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Лажеш, лажеш.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Немам шта да лажем.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Лажеш.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Немам шта да лажем, док о томе нисам причао, нисам ништа говорио кад си ме споменуо дошло је време да се каже, да дође,

да изађе истина на све. Јел истина да смо се закачили у Негославцима у оној кући.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам то.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Како не знаш.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Па како не знаш ништа, јел истина да сам те нападао, да сам те нападао, и не само тебе, Станко је изашао овде и рекао истина Пејићу да си био неугодан и овако и онако, да ми кажете како је брат ми погинуо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Откуд ја знам како је.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не знаш ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ти сад не знаш ништа на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, чули смо вас, хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да при суочењу свако остаје при свом казивању на начин евидентиран аудио техником у суду.

Ево господине Пејићу, можете се вратити.

Да ли још неко нешто има да пита сведока. Бранилац Ђорђевић?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питање након објашњења Дукића да је био у полицији код Марка Цревар, а пошто сам ја био присутан када је Марко Цревар саслушаван и директно на моје питање је одговорио да није дошло до формирања полиције, а питао сам га директно може се предпочити записник, да ли уопште зна Дукића и да ли је Дукић био припадник, он је одговорио негативно. Па само хоћу да укажем на ту околност да ни овај исказ који је дао везано за полицију, то је било мислим 17., или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цревар Марко 17.06.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, исказ Марка Цревар, немам овде транскрипт код себе, али сам сигуран у то да је. Разумем, али увек нам је тешко колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја нисам, ова околност се сада појавила зато нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је ово јако обиман материјал, онда предпочаване овог типа морају ићи у смислу транскрипт од тада и тада, страна та и та, да можемо лакше наћи.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче, ја то потпуно разумем, ово је било питање везано за нешто што се данас појавило, можда чак то није ни најбитније, али указујем да то постоји као једна несагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сад не могу заиста ни да потврдим ни да негирам ове Ваше тврдње, али ми се провлачи да полиције у Вуковару, неке полиције у Вуковару у то време још нема, него тек по завршетку борби, да је онда кренуло да се оформила нека полиција.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има Министарство полиције, чули смо министра полиције Богуновић или тако некако.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Господине судија ми смо стајали као полиција, у ствари стајали смо на пункт на излазима из града, разумете, и само је из града могао изаћи из борбених дејства са дозволом дал команданта или шта ја знам у то време, да напусти зону борбених дејстава у граду, разумете, да се не износе ствари, да, шта ја знам, да се не врши пљачка е тако се замислило у том моменту да се ради, само што сам ја кратко време био ту, кажем Вам док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио: «Да је полиција формирана 25.11., значи после ослобођења Вуковара, а да ли је било пре ослобођења Вуковара говора о томе да се формира полиција, да ли је у том смислу било каквог пријављивања ко би био припадник те полиције» и тако даље, то све пита колега Ђорђевић. «Сведок Цревар: није. Да ли сведок познаје Дукић Николу званог Гицу? Да. Ово вас питам зато што је он у својој изјави рекао да је било говора да се формира полиција и да се он пријавио. Није ми познато».

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не. Значи, кажем Вам био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није му познато.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И овај директор Вутекса, како се зове, овај што је био директор Вутекса не могу да се сетим, и био је покојни Перо, исто полицајац бивши, не знам како се зове, и касније је дошо и Жигић и шта ја знам, и били су сви тамо на Велепромету, и кажем Вам шта је наше задужење тада било. да обезбеђујемо излаз из града, да нико без пропуснице не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је био претпостављени?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био претпостављени Вама, Мугоши?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тад је био Марко Цревар, тада Марко Цревар и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њему, а њему?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе ту има Срећко Борисављевић?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, касније је Срећко Борисављевић дошо и покупио нас петнаестак и послао нас на положај на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код дома здравља?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја председнице немам других питања, ја бих само желео да приговарам исказу овог сведока, његов кредибилитет у најмању руку је проблематичан, с друге стране његов исказ, сам исказ међусобно има доста противуречности, али оно што је основно је у противречности са исказом сведока сарадника «број 2», који знамо какве има дужности и обавезе и ја мислим да сведок као овакав се тешко може прихватити, а не само његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даљих питања сведоку. Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас је рекао приликом суочења сведок Дукић да је имао неке претње он односно његова породица везано за окривљеног Пејић Милорада. Да нам исприча нешто око тога, о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако жели. Рекосте.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, посећивали су моју жену, наговарали је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се шаљу емисари рекосте.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, па то ја тако кажем, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Е то само зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко и шта, шта Вам је рекла супруга?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам ко је долазио, то моју супругу морате питати, заборавио сам име, ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у име кога долазе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У име овога Пејића Милорада, долазе ми и дрхте ми овако на посети, ја се уплашио да се нешто није десило, отац ми је болестан и шта ја знам, и тако, и онда ми је рекла да ми се нуди да мењам исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се нуди?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: А шта може господине судија да се нуди, шта мислите шта се нуди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штап или шаргарепа, шта се нуди?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Паре се увек нуде, шаргарепа не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Хвала господине Дукићу можете ићи.

Председник већа издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Молим, сад, сад ћемо мало да читамо оне записнике.

Настављено у 12:05 часова.

Шта нам је са браниоцима?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче, мене је замолио колега Перковић да га у даљем делу претреса заменим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, морамо сад редом поново, јер вас је јако мало.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А ја ћу мењати колегу Машића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јако вас је мало и ја сад морам да идем редом. Добро, Перески је ту и он и даље мења колегу Заклана, то је у реду, ту је колега Јеврић. Вујин није овде, Ђорђевић.

Господине Војновићу, оптужени Војновић сагласан? Нема Вашег браниоца Вујина, он је иначе најавио да ће после паузе да напусти и колега Ђорђевић се јавља у замену. Сагласни сте?

Оптужени Војновић је сагласан да га у наставку данашњег главног претреса уместо браниоца Вујина, брани бранилац адвокат Ђорђевић.

Нема колеге Перковића? Исто.

Оптужени Вујановић и Калаба сагласни су да их уместо браниоца адвоката Перковића у наставку брани бранилац адвокат Ђорђевић.

Добро, ту је колега Јеврић као замена за браниоца Вукотића. Перески. Нема колеге Штрбац Сава, видим ту документа.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја имам заменичко пуномоћје за њега од раније за Ланчужанина, Кинеза и Цецу, па уз њихову сагласност ја бих до доласка колегенице да браним њихово име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ланчужанин сагласан, Милојевић такође, Драговић такође.

Сагласни су да их на данашњем главном претресу до доласка колегенице Ковачевић Снежане брани бранилац адвокат Дозет.

Ту је колега Ђурђевић, Бељански, ту је. Ви ћете преузети одбрану Ђанковића.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја ћу колегу Јелушића мењати у односу на оптуженог Ђанковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Ђанковић је сагласан да га уместо браниоца адвоката Јелушића надаље брани бранилац адвокат Ђурђевић.

Ту је колега Бојков. Душан Машић-Јеврић. Радак Саша шта каже уместо браниоца Машића сагласан да га брани бранилац адвокат Јеврић.

Ту је колега Ђорђевић. Добро, ево некако смо успели да. Па ја видим ту документа, добро. Колега Ђорђевићу прије процесних неких предлога, колега Ђорђевићу, ако сам ја добро схватио ми смо разговарали оно у јуну месецу, мају, јуну пре уласка у ову причу, схватио сам да су Вама интересантни ови сведоци, наравно Дукић сведок, у односу на оно остало и остали ток доказног поступка Ви немате неких посебних захтева да би се неко позвао и поново саслушао као сведок, па добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Искористићу прилику када сам већ устао, имао бих предлог да се изведе као доказ увидом у фотографије које су већ биле на документ камери, да се уврсте у списе предмета као и ова страна листа «Вечерси лист», мислим на којој је она скица, такође и још једну средњу страну исто тог листа где постоји та скица. А на околност да је из новина сазнао Пејић за ово. Због транскрипта, дакле, предлажем на околност да је управо из штампе Пејић сазнао за сведочење Дукића где је указао на њега и да је после тога уследио тај телефонски разговор, а може се проверити уколико је потребно, је неспоран број телефона може се проверити када је тај разговор обављен временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја нисам мислио сад да идемо са доказним предлозима, претпостављам да ће бити тога још, али добро, можемо и сад одмах није проблем да то.

Бранилац адвокат Ђорђевић предлаже да се две фотографије које су данас показиване сведоку Дукићу уведу у доказни поступак овог претреса, а такође и скица из новина «Недељни јутарњи лист» од 31.октобра и 01.новемба 2004.године, из разлога евидентираних аудио техником у суду.

Изволите колега Кнежевићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имајући у виду тврдње и одбрану окривљеног Пејић Милорада везано за то да је у шестом и седмом месецу 2006.године, како је до данас тврдио, а данас је изменио је ли, обавио разговор на фиксни телефон са, односно на телефон са Дукић Николом званим Гица, ја сам ради провере тога извршио увид и прибавио решење о одређивању притвора и продужењу притвора Дукић Николи, то је Окружни суд у Новом Саду посл.број К.287/06 из кога се види да је немогуће да је он тада разговарао са њим, јер је Дукић Никола од 26.12.2005.године у притвору Окружног суда у Новом Саду и ја бих вам предложио то решење, као и првостепену пресуду у делу који садржи генералије тих лица против којих је вођен поступак том приликом и који су оглашени кривим, односно из којих се види да је Дукић Никола, лишен

слободе кад сам и рекао тако да то је, или Ви сами прибавите, могу да вам дам на увид или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако сте приметили колега, захваљујем. Ако сте приметили колега, Пејић је данас након предочавања ових чињеница објаснио да је то вероватно било 2005., а не 2006., али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, дозволите само, он је то данас реко кад је чуо да је Дукић Никола па је онда уподобио томе, јел. То прибавио па вам то дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине суду даје копију прве стране решења о продужењу притвора окривљеном Дукић Николи, решење је Окружног суда у Новом Саду пос.број К.287/06 од 19.10.2007.године, као и копију прве две стране пресуде истог пословног броја, од истог дана, а истог суда, у којим документима се налазе лични подаци сведока Дукић Николе.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја не знам само да ли се ту налази чињенични опис, колега је рекао да је то, да је оглашен кривим, али за шта је оглашен кривим, ако садржи чињенични опис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не цео, не цео, само прве три стране, не цео.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Било би коректно да буде тај део бар пресуде комплетан, јер томе се не бих противио, овако се противим ако не садржи цео чињенични опис из разлога што није спорно да је био, то је Дукић потврдио да је тај телефонски разговор био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, није проблем колега, затражићемо пошто је ово овако с прве три стране, није комплетан чињенични опис, наводи се правна квалификација у преамбули пресуде, али није комплетан чињенични опис, затражимо од Окружног суда у Новом Саду копију пресуде и није никакав проблем, добићемо то. Идемо даље, предлози, изволите, бранилац адвокат Јеврић.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја наравно остајем код предлога за издвајање записника о саслушању Перић Јовице у МУП-у Републике Србије, Управи за борбу против организованог криминала, број 1Ц-83/03 од 18.04.2003.године. Ја сам овај предлог ставио више пута, почев од приговора на оптужницу од 25.12.2003.године, на претресу 09.03.2004., претресу 15.09.2005., претресу 15.09.2005., и у два наврата у овом поновном претресу. Морам још једном да ставим овај предлог јер то је једина ствар која је у току целог овог поступка се ставља као нешто због чега се мој брањеник практично, једини доказ на основу кога се мој брањеник оптужује. Ево из ког разлога сматрам да овај записник треба издвојити из списка предмета. Чињеница да је Закон о организацији и надлежности државних органа у поступку против учинилаца ратних злочина објављен дана 01.07.2003. године и ступио на снагу 09.07.2003. године, а спорни записник је сачињен 18.04.2003. године, онда је јасно да се на спорни записник не могу примењивати одредбе главе XXIXа ЗКП-а, из простог разлога што се те одребе примењују по Закону о

организацији надлежних државних органа везано за организовани криминал и мој клијент је чак по том закону који није могао да се примени овде је и саслушаван, а то није било могуће. Даље, мом клијенту је, ако не примењујемо ту одребу ХХИХа, што је наравно сасвим нормално онда је мој клијент морао бити саслушан по одредбама које важе ЗКП-а по општим одредбама. У том смислу окриљени је у смислу члана 4 став 1 ЗКП, морао бити обавештен већ на првом саслушању о делу за које се терети и доказима оптужби. У конкретном случају оптуженом Перић Јовици није предочио ни један доказ за основану сумњу, ову тврдњу поткрепљујем са више доказа. Пре свега, оптужени Перић Јовица је пре састављања спорног записника приведен дежурном истражном судији Окружног суда у Београду од стране инспектора Управе за борбу против организованог криминала, да је чекао у притворској јединици Окружног суда у Београду око један и по сат, да су дежурни истражни судија и дежурни тужилац тражили од инспектора Управе за борбу против организованог криминала доказе против приведеног, који треба предочити приведенем како би се приведенем саопштили разлози за привођење и његово саслушање као осумњиченог а да они то нису имали, ни један једини доказ и да је наравно истражни судија одбио да саслуша у таквом стању Перић Јовицу.

Да је и сам Перић Јовица у свим исказима и пред истржаним судијом и у току целог поступка изјавио да му никада није предочен ни један једини доказ као основ сумње, а посебно јер му такав доказ нису предочили инспектори УБПОК-а пре састављања спорног записника. Да и та чињеница произилази из самог записника, јер у том записнику нема уопште констатације да му је било шта предочено и да му је било шта речено у том правцу. Осумњичени, ако примењујемо опште одредбе ЗКП-а, осумњичени може пред органима Унутрашњих послова дати исказ само ако на то пристане, у смислу члана 226 став 9 ЗКП. Оптужени Перић Јовица није ни питан да ли пристаје да да исказ нити је пристао да да исказ, те да буде саслушан по одредбама ЗКП о саслушању окривљеног, нити је такво питање и одговор унет у сам записник. Ми у том записнику немамо ништа. У вези са овим важи претпоставка да осумњичени не жели да да исказ у полицији, а ако то не жели и то мора да буде изричито, ако то жели то мора бити изричито наведено у записнику као и да се у записнику наведе име браниоца у чијем присуству жели да да такву изјаву. Ништа од тога нема у спорном записнику. Осумњичени се пре давања исказа мора поучити о свим правима која му по ЗКП-у припадају, оптужени Перић Јовица није пре саслушања поучен о праву на браниоца у смислу члана 13 став 3 ЗКП, та поука мора бити јасна, гласна и разумљива и та поука мора бити унета као таква у записник након давања исте. Таква поука није дата оптуженом Перић Јовици, у формалу записника се одштампа унапред да је оптужени поучен о праву али ништа више, то је унапред одштампан и формулар као што имамо безброј таквих формулара. Да је оптужени Перић Јовица заиста тада поучен о праву на браниоца био би уписано да је оптужени Перић Јовица упознат да за време ванредног стања и операције «Сабља», оптужени нема право на изабраног браниоца, јер је такво право укинута па да

оптужени може да да изјаву једино у присуству браниоца тог и тог, који му је постављен по службеној дужности и да је оптужени на то пристао. Чак и претпоставка али то мора бити унето, да му се каже да не може, јер се морају примењивати опште одредбе ЗКП-а, нису се могле примењивати одредбе о организованом криминалу, а видели сте и сами да њега саслушава орган који је у ствари ненадлежан Управа за борбу против организованог криминала а не било ко други, да они примењују оне своје одредбе по инерцији, али та инерција кошта мог клијента пет година и ко зна колико.

Дакле у спорном записнику таквог ништа нема. чему служи бранилац ако осумњичени не зна ко је, како се зове, да ли уопште постоји, нити има комуникацију са њим. Из изјаве оптуженог Перића јасно произилази да њему уопште није речено да се том приликом у просторијама УБПОК-а уопште налази присутни бранилац и тако даље, а то смо видели и више пута и тако даље. Оптужени Перић Јовица није упознат у смислу члана 13 став 3 ЗКП да све што изјави може бити употребљено као доказ, такво упозорење у спорном записнику нема, ово упозорење према законским одредбама мора бити изричито дато и наведено у записнику. Даље, оптужени Перић Јовици није пре давања исказа предочен ни једини доказ као основ сумње нити друго упозорење у смислу члана 89 ст.2 ЗКП, ништа од тога нема. У прилог овоме стоји и она чињеница коју сам навео да су имали било какав доказ за основ сумње њега би био саслушао истражни судија, не би га они после тога водили да га саслушавају на начин како су га саслушавали. Сигурно је да не може МУП имати веће ингеренције од истражног судије, ако то прихватимо значи све што неће истражни судија ми ћемо да водимо у МУП-у па тамо можемо да радимо шта хоћемо, тако је испало и овом приликом. Закон, пошто говорим само о општим одредбама даје могућност давања изјаве пред органима у МУП-у у смислу члана 226 ст.9 изузетно и то у условима пристанка осумњиченог која је овде изостала јер оптужени Перић Јовица је само тражио да га одведу код истражног судије а истражни судија га наравно није могао прихватити да га саслуша из разлога које сам навео а то је нема ништа.

Ту су наравно постојали и други пропусти, начин како је испитиван и тако даље, а посебно бих указао на чињеницу да је Перић Јовица том приликом имао сломљен прст, и да је чак смо чули јаукао од болова, да ли се под тим околностима може давати исказ и да ли је то и законски хумано да се у таквим околностима такав исказ даје, то није спорно, то смо чули. Чак знам непосредно после тога пошто сам ангажован, шта му је рекао доктор, доктор му је рекао нема проблема, проћи ће ти болови, зарашће то само. Такав је поступак био према Перић Јовици.

Наравно остајем код свих оних разлога које сам и до сада износио, али сам морао још једном да поновим, да укажем овом већу управо на ово да би још једном размотрили и видели да ли тај записник сам по себи може уопште да егзистира у овом предмету. Значи, апсолутно је тај записник невалидан, састављен на начин супротно Закону о одредбама кривичног поступка, говорим о општим одредбама без примене главе XXIXа, јер у том моменту та глава није могла бити примењена приликом састављања записника на Перић

Јовицу јер је наравно Закон о организацији и надлежности државних органа у сузбијању ратних злочина ступио три месеца касније, три месеца од овог догађаја. Молим ово веће да смогне снаге и да донесе једном, бар што се тиче овог дела закониту одлуку, ми се овде можемо гледати и гледаћемо се сигурно ко зна колико до краја живота, али свака друга одлука осим издвајања записника апсолутно није законита. Овакав записник, видели смо, саслушали смо овде не знам колико људи, нико, нико није видео Перић Јовицу нити о њему било шта рекао. Па да ли је могуће присећали су се људи, па су сазнавали нешто, па, али нико баш њега није нити видео нити чуо. Из тих разлога остајем код предлога за издвајање овог записника из списка. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега Јеврићу, даље да ли још неко има да се придружи овоме или нешто ново.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја сам поднеском из марта месеца ове године ставио више доказних предлога од којих је суд један прихватио до сада и извео а о осталима није одлучио. Наиме, ја сам предложио да се одреди допунско вештачење на околност да ли је било убодно-резних рана на лешевима код којих није утврђен узрок смрти, и изјашњење о томе смо добили у понедељак од доктора Будакова. Ја сам тим изјашњењем потпуно задовољан, међутим доктор је, који је објаснио код ког леша по броју обдукционог записника су констатоване какве повреде, из чега ја једино могу да закључим да нема убодно-резних рана и то да је код обдукционих записника ОВЧ 91, 143 и 188 код којих су како је он рекао релативно добро очувани кожа и мека ткива и за која може да закључи да је врат доста детаљно прегледан, дакле да код њих нема убодно-резних рана у пределу врата. Оставио је могућност да ипак тако нешто промакне, мада је рекао да он не може то да закључи да је промакло али с обзиром на такав његов закључак мени не преостаје ништа друго до тога да ту ствар расчистимо до краја и да потпуно елиминишемо могућност да је тако нешто постојало и једини начин на који ја мислим да је то могуће урадити јесте саслушање управо обдуцентата који су на тим обдукционим записницима радили, односно који су радили обдукције конкретних лешева. Доктор Будаков се изјаснио ја сада не могу да спелујем правилно суд има те податке о томе који обдуцент је радио који записник, мислим да није неопходно да то сада да понављам, али ако је потребно ради транскрипта само због овог предлога могу и то урадити, тако и молим само да ми председник каже да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо, знамо на шта мислите евидентирано је Ваше посебно питање у том правцу доктору Будакову и његов одговор, јел тако?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислите на ту четворицу, ова четири.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да, четворица с тим што ја остављам суду на процену да ли је за ОВЧ 15, чији остаци су били практично скелетовани, јер је то једно од тела која су била, колико сам ја са фотографија са ексхумације могао да закључим била у скроз горњем нивоу, па су највише били изложени деловању кисеоника и због тога је дошло до таквих трулежних промена, ту практично нема очуваних ткива па је немогуће закључити да ли има

евентуално убодно-резних рана, међутим, оно што је интересантно то је да је тај леш ексхумиран колико сам ја схватио без главе, што не одговара било којим активностима описаним од стране сведока сарадника «број 1» у односу на Шошића, и да је тај леш такође имао гипсану лонгету, према томе то је нешто што апсолутно није споменуто а да је тако нешто имао вероватно би то неко приметио, односно претпостављам да би сведок сарадник приметио такву ствар која је морала бити очигледна, према томе за леш ОВЧ 15 нисам сигуран да ли је потребан одбуцент или је потребно његово додатно изјашњење. Да ли ће то бити саслушање обдуцената у својству сведока, или саслушање обдуцената у својству вештака за те конкретне лешеве и обдукционе записнике које су сачинили, ја то препуштам суду, али у сваком случају мислим да они с обзиром на своја непосредна запажања и начин рада приликом обдукције огу да буду, односно морају да буду саслушани и да могу да буду чак фактор који ће одлучити о томе каква ће одлука у односу на окривљеног Шошића бити.

Нећу сада анализирати ово што је доктор Будаков рекао укључујући фрагменте пројектила у одређеним телима то ћу оставити за завршне речи, оно што ћу ја још предложити то је да, заправо што сам и предложио овим поднеском на који сам указао, јесте да мислим да је потребно утврдити начин обележавања лешева приликом ексхумације, односно да је потребно утврдити начин чињења ископине када је рађена ексхумација, и начин обележавања лешева, мислим да је то видљиво, ја сам о томе већ говорио једном приликом мислим да је то видљиво са фотографија, али то је опет наш посебни закључак, дакле мој закључак јесте да се кренуло одозго, како се морало копати, наравно на доле и да су бројеви давани од првог леша на који је наиђено па до свестотог последњег који је био на дну. Међутим, оно што није јасно то је са које стране се кренуло да ли је ОВЧ 1 на северној страни која је најудаљенија од хангара или на супротној страни која је најближа хангару, где је био стрелачки вод у односу на то обележавање и тако даље, све ово сматрам веома битним због тога што су у конкретном случају у погледу неидентификованих узрока смрти како је то наведено у питању обдукциони записници односно лешеве обележени бројевима који немају никакву међусобну повезаност ни у хоризонталном а ја мислим ни у вертикалном погледу. Према томе ОЦЧ 15, 91, 143, 188 су лешеве између којих по мом закључивању постоји јако велики размак у месту налажења и по дубини и по ширини. То опет не одговара опису који је дао сведок сарадник «број 1», који је рекао да су три заробљеника убијена, један за другим и убачени један за другим у јаму. Према томе ја бих очекивао да се три леша од којих је могуће утврдити да имају само убодно-резну рану у пределу врата налазе или један на другом или један непосредно поред другог било у хоризонталном било у вертикалном погледу.

Дакле, то је мој други доказни предлог који сам ја изнео кажем и у овом поднеску где сам предложио да се саслушају, односно прво да се од Хашког трибунала прибави податак која је екипа која је радила ексхумације, да ли је то иста екипа која је учествовала и у обдукцијама или је то неко други, ја сам

закључио да је тиме опет руководио доктор Бил Хагнум али можда се варам, према томе замолио бих, односно предложио бих да се из Хашког трибунала прибави ко је руководио ексхумацијама и да се представник тог тима овде саслуша да би нам дао непосредна објашњења и евентуално а ја претпостављам да то постоји да би нам доставили видео запис ексхумације за који мислим да је сачињен. Значи мислим да није рађено само фотографисање него да је сачињен и видео запис тога, то закључујем из одређене документације али не могу бити сигуран.

Следећи, то је заправо трећи доказни предлог јесте да се од поново Хашког трибунала прибави било у оригиналу, што мислим да нам неће дозволити, било у копији Дуловићева бележница, ја претпостављам да је веће упознато са пресудом Хашког трибунала из предмета који је релевантан и за овај наш предмет, где је у пресуди констатовано да се сведоку који је овде саслушаван, тамо је саслушаван под шифром али је у питању Јован Дуловић, не може поверовати због одређених околности управо у погледу његовог селективног сећања у односу на његову бележницу на коју се позива, наиме, констатовано је да је догађај у бележницу уписивао без хронологије, да их је уписивао чак и накнадно, да је нешто уписао накнадно кад му је неко други то рекао и да није, да бележница заправо није повезана за непосредна сазнања везана у тренутку када их је сазнавао. С обзиром на те околности ја мислим да је заиста потребно да се суд овде упозна са садржајем те његове бележнице, јер је он био један од сведока који је изнео одређене тврдње у односу Шошића које су веома битне за коначну одлуку у овом предмету и могуће је да ће нам након прибављања те бележнице бити потребно поновно његово саслушање у вези са одређеним објашњењима.

И последњи предлог јесте да се саслушају доктор Вујадин Оташевић који је присуствовао обдукцијама у Загребу које су рађене да би се сачинили ови обдукциони записници који су пред нама, који је одређена своја сазнања изнео у оном документу који је суду презентовао, заправо који је саставни део списка, али сам ја уверен да осим онога што је записано у том документу постоје друга његова непосредна опажања и сазнања када је присуствовао тим обдукцијама, која би могло овде да нам изнесе, колико је детаљно рађен преглед сваког леша, да ли су констатоване све повреде и тако даље и на исте околности, мислим да би било потребно саслушати и доктора Давора Стриновића који је био у тој истој екипи, заправо само са хрватске стране. Дакле они сви имају непосредних опажања о томе како су рађене обдукције конкретном приликом а за оптуженог Шошића је то кључни и основни податак који ће ја мислим у овом суду одлучивати о томе да ли је он крив, односно да ли одговоран за оно што му се ставља на терет или не. Ја мислим да би заправо било потребно да је ове предлоге уместо одбране изнело тужилаштво јер се не може поћи од претпоставке да када за некога нема доказа да је крив а оптужником се тврди да јесте, да је онда то како каже оптужница, него управо супротно, да је то тужилаштво дужно да докаже нечију кривицу, а осим пуке тврдње сведока сарадника «број 1» ми овде немамо ни један једини доказ о Шошићевој евентуалној кривици, према томе

било би ми логично да је након саслушања доктора Будакова ове податке тражило тужилаштво и да се провере а не одбрана, међутим мислим да ћемо добити само податке који могу да потврде да не постоји ни један леш који је таквог карактера односно тако лишен живота као што је то описао сведок сарадник. То су дакле моја четири доказна предлога. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље, Ковачевић.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја бих предложила да се из списка предмета издвоји записник о испитивању сведока Радојке Вучковић, који је достављен преко Министарства правде Републике Србије са датумом 11.06.2008.године из следећег разлога. Дакле, одбрана је предлагала саслушање овог сведока и то наравно није спорно, међутим, одбрана је инсистирала на томе као и сам окривљени Милојевић Предраг кога иначе браним у овом поступку да буде обавештен о саслушању односно испитивању тог сведока, обзиром да је тражено његово испитивање замолним путем, до чега није дошло, тако да је одбрана апсолутно ускраћена била у свакој могућности постављања питања сведоку који је по нашој оцени значајан, дакле, обзиром на то да се ради о главном претресу, о контрадикторном поступку где је обзиром на околности тражено, што није немогуће да се сведок саслуша замолним путем, ипак не може бити до те мере искључено право одбране да у том поступку и у том испитивању учествују. Тако да сматрам да је на овај начин повређен Закон, на штету окривљеног Милојевић Предрага и предлагем да се овај записник издвоји из списка предмета.

Такође добили смо пре главног претреса предлоге које су истицале друге колеге, па бих у том смислу желела само да кажем да у целости подржавам предлоге колеге адвоката Рајка Јелушића, који се односе на питања уврштавања у доказе пресуде Међународног суда у Хагу, која нам је достављена путем овог суда, обзиром на то да је пресуда у једном делу управо у оном који је од значаја за овај кривични поступак правноснажна сматрам да су ови предлози да се иста уврсти у доказе потпуно основани, такође подржавам и остале предлоге а то је да се прибави и стави на увид одбрани и записник о саслушању сведока сарадника пред тужиоцем за ратне злочине од 18.12.2003., који немамо и такође подржавам предлог да се прибави исказ «сведока сарадника број 1» који је дао пред Међународним судом у Хагу, обзиром да се ови предлози у потпуности дакле уклапају и односе на оно што сам и сама и раније предлагала и сматрам их више него оправданим зато што то може послужити овом цењеном већу да оцени исказ «сведока сарадника» на један прави начин а то је могуће урадити само ако се има увид у све оно што је сведок сарадник изјављивао током поступка пред било ким, од наравно органа који су компетентни и надлежни да такве изјаве прибављају. То би били засад предлози.

Такође остајем код предлога који сам давно предала у писменој форми овом суду а који се односи на извођење доказа приказивањем видео снимка који је емитован на РТВ-у на којем се виде окривљени Милојевић Предраг и Ланчужанин Милан, дакле то је наш предлог од 29. марта 2007.године, с тим што ћу остати дужна суду у овом тренутку тачног означања мекђу којим

доказима се то налази, јер знам да то суд очекује, значи то ћу, остајем код тог доказа а доставићу у писменој форми тачно означење где се то налази у спису. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље, колега Бојков.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Као и колегеница Ковачевић и ја се такође придружујем доказним предлозима из поднеска од 17.09.2008.године колеге Јелушића и сматрам да је целисходно извести ове доказе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се извињавам што се други пут јављам али да ми буде потпуно јасно, ја сам разумео председника већа да ће тражити здружење комплетне пресуде, ове пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ћемо?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Комплетне пресуде, ове пресуде, овог извода који је тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, за Дукића.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја наравно знам да је неправноснажна пресуда и да је правноснажна пресуда тражио бих комплетне списе, ево због чега, а замолио бих председника већа да се затраже копије дела списа која се односе на преткривични поступак, објаснићу због чега. Сматрам да је у време када је саслушаван Дукић у полицији, МУП имао сазнање о постојању кривичног дела за које се суди у Новом Саду, а то по мени би имало утицаја на нешто што бих, да потврде неке моје сумње, да се једноставно знало у то време, да будем потпуно јасан, да се једноставно знало у то време да постоји то кривично дело, и да је на неки начин се, не бих хтео да кажем што би могло после да ми се замери, али мислим да је то нешто покушано да се уради са Дукићем да му се мало та, одложи гоњење по том предмету да би овде изнео неке тврдње које у том почетку су биле важне за почетак овог поступка у времену када је тај поступак иначе кренуо у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је браниочева претпоставка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпоставка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниочево размишљање, мишљење. Бељански?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Претпостављам да су браниоци завршили са доказним предлозима па бих ја ставио предлог за укидање притвора председнице, ако то дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да чујемо, нисмо.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ако не, онда молим само да ми омогућите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо завршили са доказним предлозима, ја сам, у понедељак сам рекао, Вујовић је дао писмени један поднесак на неколико страна са доказним предлозима, ја сам то ископирао и доставио свима, јер сви су овде, сви сте овде повезани ако ништа, оно самом чињеницом што се свима вама у исто време суди и одваја се неко време, па из тих разлога дакле сам Вујовићем поднесак свима вама ископирао. Дакле, очекујем, у понедељак сам вам рекао да сте имали прилику да се упознате са пресудом на српском језику у Вуковарској тројци, ево колега Бељански је апострофирао неке ствари из те пресуде и нека тражења, јел тако. Да ли неко други има неких нових доказних

предлога везано и за ту пресуду, јел? Добро, ако браниоци више немају, оптужени Вујовић, па Атанасијевић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Дobar дан, ја се нисам надао сад да ће још неких предлога бити, а и на брзину сам направио, пошто ми је лап-топ био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Готов је, готов је, Ви ћете сад то добити.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду је, само да надовежем се на адвоката Јеврића да ово подржавам што се тиче записника и криво ми је што нисам још низ елемената изнео који побијају тај записник. Али добро, то могу накнадно доставити, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и написмено.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уједно то што се тиче тог записника везано и за тачку 26 у овом мом предлогу, где сам предложио имате под тачком А, значи ди је Алимпић и разлог у вези десетак лица испред хангар то је исто везано за записник и тако даље, али добро, то могу у писменој форми, значи то је директно, јел само десетак тих лица што стоји у оптужници веже се за записник. Оно што каже сведок сарадник «број 1» и сведок сарадник «број 2» је више него смешно јер он је чуо од мене и од Станка који то негирамо и овај други односно «сведок 1» је сазнао од два лица или од једног лица које је погинуло у Босни. Имао бих још неке предлоге, то бих могао исто у писменој форми да вам предам, значи да се предају неки ВХС снимци где се види Јакшић и тако даље на прихвату, пошто је он рекао да га је напао вијетнамски синдром и тако да има значи још неких, говор Хацића и тако даље, да се издвоје неки делови, односно да вам дам до знања шта ми је упало у очи. Па јел то могу накнадно или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ћете то да предложите Вујовићу и да кажете где се налази на оним ЦД-овима, има их мислим пет.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, ја ћу то све ставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет ВХС касета које смо претворили у онај други формат ЦД да се може лакше манипулисати, односно лакше долазити до појединих делова и појединих места.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли може онда овако, пошто ћу ја тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите то, нема проблема, напишите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто ћу ја тражити увид у списе да ли може да ја то у дигиталном облику предам па кад будем увид у списе вршио па да одмах то све откуцам па да вам се проследи, и тако, да не бих сад преписивао из лап-топа пошто немам штампач и ако сте ми одобрили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може тако, ништа онда ћу се у писменој форми обратити за увид у спис. За лап-топ јел могу сад узети или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кад завршимо добићете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Видим да је ту зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах преузмите, одмах преузмите. Атанасијевић.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мој предлог би био да се допунском наредбом вештаци Будаков и господин Тасић, доктор Тасић изјасне о она 32 случајева што сам вам говорио да имају ране, где су наведене, констатоване

ране у потиљачном пределу главе па да се од тих лица издвоје, то обухваћа лица од ОВЧ број 4 до ОВЧ 196, да се издвоје лица која су убијена само са једним метком у пределу главе, то је први предлог. А други предлог придружујем се адвокату Перковићу да се издвоји из списка предмета транскрипт са саслушања сведока Савић Мирослава од 15. и 16.09.2008.године, разлог знамо, али највећи је у ономе делу где спомиње мене у сваком случају да ме затеко тамо и то време и то време које наравно никако не одговара у оном смислу, па ми се јуче било наметнуло и једно питање, на жалост отишо сам на место па нисам поставио питање, нисам схватио да ли он говори о првој тури само, да је то прва тура која је отишла, ако би он рекао да је то тако, онда би га ја питао да ли зна за претходне туре које су отишле тамо, пошто он није био из почетка тамо. О томе се ради, јер он је само закључио да је то прва тура а пре њега да ли је било то није, он је мого мене да види али је била ноћ, наравно како је и било, ја сам дошо по ноћи, али то се никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пошто он каже да је то прва тура, а Ви га питате а шта је с претходним а онда он каже да, да, било је неколико претходних.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, он би можда реко не зна, не може ни да зна кад није био, а не може он, како може знат да је то прва тура, о томе се ради. И трећи предлог је да се издвоји транскрипт саслушања сведока Дукић Николе од 15.03.2007.године, разлог вам је исто познат, исто зато што 30.10.2003.године, где је саслушан пред УБПОК-ом, на више питања да ли је мене видео на Овчари, да ли ме је видео на Грабову, рекао је да није, то се исто десило и 14.11.2003. године, код истражног судије Алимпића, исто на та иста питања да ли је мене видео на Овчари, да ли ме је видео на Грабову, рекао је да ме није видео, такође се то десило и на главном претресу 27.10.2004. године, овде, на исто питање да ли је мене видео на питање председника већа, да ли је мене видео на Овчари, није ме видео на Овчари, није ме видео ни на Грабову ни на Овчари, стога сматрам да у мом поступку да би се закрпале оне претходне тврдње што сам ја доказао на Врховном суду, да сам дошао у то време које сам дошао, па да би се то испеглало сада Дукић је убачен ту, претходни дан је требао мој брат да се саслуша овде на овом суђењу, није се саслушао мој брат, избегавало се да се саслуша по наредби Врховног суда, Хусник Мишел се значи није саслушао, да би се следећи дан тужилаштво није имало никог другог да убаца сем Дукић Николе, да би ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не убацује тужилаштво, ја.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, нема везе, нећу да кривим тужиоца, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја, ја одређујем ко ће кад бити.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, Ви сте одредили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако могу, ако могу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нећу ја ни вас да оптужујем ни тужиоца, све у свему Ви знате да је он у затвору у Новом Саду, да сад тамо има проблема у Новом Саду у затвору и ко га је мого наговорити и зашто да би баш мене

убацио да би се закрпиле те рупе, да би се испеглало па да би ме оптужили да сам ја тамо био од почетка до краја, као што сте то и тврдили, али то није истина наравно. Предлажем даље, већ сам овде на главном претресу предложио баш у вези тих тврдњи, предложио сам вам сведока Циврић Синишу из Вуковара, дао сам вам адресу, послао сам вам у оном поднеску, који је био то вече самном у тој кући и са мојим братом, док ја нисам кренуо на Велепромет па на Овчару, такођер сам вам дао један предлог претходни што се односи на Лочарац Дамира из Вуковара, оног факира, факир онај суду што сам рекао да је претходни дан 19.ноцембра '91.године, да сам био с њим у Велепромету, да сам разговарао с њиме, одвојио сам човека на страну и хтео сам да га спасим, на неки начин и ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе да понављате, то сте Ви све изнели, неко очекујем само нове предлоге евентуално.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, ја говорим из разлога зашто их предлажем, зато што га је Топола хтео заклати ја нисам дозволио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сте све изнели, све сте нам то рекли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро, ако знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато кажем није то ништа ново, па.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У реду, у реду, ако је то тако. А што се тиче сада овде Дукића кад је био, нисам тражио од вас да се суочим с њиме јер то би ишло само мени на штету, он је плуноу овде у судницу, он то не би полизао и нема то, а кад сам му ја реко да се закуне у своју децу да је био тамо, да се закуне у своју децу да кажем дал ме је видео дал ме није видео, он је реко нисам ја циган да се кунем, а 27.10.2004. године, на главном претресу то имате у транскрипту на 32 страни кад сте му Ви предочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, Ви сад цените доказе или шта.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, само сам хтео да кажем кад сте му Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте то Атанасијевићу, рекли сте да се извоји тај.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Предочили да је сведок сарадник да је био на рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да се то издвоји.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па је он рекао кунем се у своју ћерку нисам био на рупи, а кад сам му ја реко да се закуне није хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да дајете оцену доказа неких, оцену доказа, то је завршна реч, оставите то, немојте то, немојте да нам трошите време тако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, то ћу онда у завршној речи, у реду, то ћемо за завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е, то би било то, и сада још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако издвојимо, шта ћете онда?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако издвојимо, шта ћете онда ценити ту?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Шта ако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако издвојимо то, Ви сте тражили да се то издвоји, ако ми то издвојимо шта ћете онда ценити?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро, ако се издвоји, издвоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато кажем, немојте сад ту да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ако знате на околности и ово за Савића да се издвоји због тога што је спомињао Шљиванчанина и Радића, ово, због овога и тако даље. Поднесак који сам вам поднео 06.09.2008.године, не знам да ли сте то добили и ту сам вам доставио, то је ван овог предлога доказа, то је ван тога, где сам вам послао овај мој ЈМБГ грађана, што до сад није било, и где сам вам послао фотокопију уверења мог пребивалишта, односно боравишта издате дана 10.04.2008.године, у полицијској станици Темерин. Такође где сам вам послао фотокопију потврде којом се потврђује да сам поднео захтев за пријем у држављанство Републике Србије, под заведеним бројем 204-1/08 85, издата дана 10.04.2008.године, у полицијској станици Темерин. То сам вам послао због тога што у списима предмета нигде нисте имали ништа за мене, ни моју адресу ни ЈМБГ грађана, нити, пошто немам држављанство па зато да знате да сам предао то, да ипак мислим постојим, да сам жив човек још увек, ето то, због тога. Е хвала, то би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо да постојите.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли ће сутра бит суђење то је само ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нећемо сутра.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Неће, е добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршавамо данас све. Добро, Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја бих само у вези овога, оне слике што је била фотографија што је господин тужилац реко, гледао сам сад ове снимке и то се види комплетан детаља има једно два, три минута имам пребиљежено све, можемо прегледати, сведок је и реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, потсетите ме.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Фотографија што је тужилац био предложио, то има на оним ЦД четврти ЦД 41 минут, има, види се тај човек оно са оним бомбама, са капама, све се лепо види у групи људи што је сведок сарадник био реко да сам ја, па после каже да то није чак ни реко, да погледамо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знам ту фотографију која је врло овако нејасна али је скинута са неког видео материјала.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Има снимак, има снимак, ово сад кад сам гледао снимке има снимак, на два места се појављује та фотографија, четврти ЦД, 41 минут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па да се то погледа па видео клип тај, тај део да погледамо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да, да, и има на 050/12, тако је писало тамо, исто на два места се појављује то. И појављује се водник Радовић што сте Ви Карловић Вилиму предочавали онај снимак, онај са шлемом што се причало да ли је

Штука, да ли је сведок сарадник или није, појављује се, има комплетан снимак, човек, десет минута можда траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се појављује, тај водник?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Има, човек се претставља водник Радовић, други ЦД, 39-41 минута, два, три минута траје то, то није сведок сарадник, него је водник Радовић, човек се претставио, именом и презименом претставља се, ја сам водник Радовић и, он не са белом траком, него са шлемом човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећам се ја тога, погледаћу.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Знате да сте предочавали оно кад иде пред кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, погледаћу шта смо предочавали.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А Карловић Вилим је рекао да га не препознаје ту, а препознао га је са белом траком, значи да је Карловић Вилим онда човек да знаде, зато је још већи разлог да се суоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а имате означено кажете, то је, који је то ЦД и.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: За мене ил за ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за вас то где је онај човек са брадом и са оним бомбама, који је то ЦД и која је то минутажа?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: За мене четврти ЦД ту око четрдесет првог минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај водник Радовић?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А водник Радовић је други ДВД 39/10 до 41/11, водник Радовић, човек се претставља све, а Ви сте приказивали и он је реко слични јесу али га не познајем, а са Пером Циганом и са овима рекао је познато ми лице, јако ми познато лице. То је још један од разлога да се суоче, јер и сведок сарадник је на слици тврдио да је Златар Вујо, па други пут реко није, а у судници је показао то је Златар Вујо, зато што ме зна после рата из рата ме не зна, оно што је рекао слабо и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро, још неко? Војновић.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Добар дан поштовано веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Војновићу.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Господине председниче, ево ја сам изашо место мог браниоца, пошто њега нема, овај га мења, не зна о таквих ствари нешто пуно. Да подржим господина који је предложио да се Перићев тај записник издвоји, јер тај записник не одговара никако истини, где има појединих и доказа, жао ми је нисам се надао био би понио, али имам нешто мало у глави колико имам, на самом суочењу сведока сарадника «број 2» и Милета Бакића, за кога се тврди да је Перић дошо с њиме тамо, сведок сарадник је исто тврдио да је довезо муницију на концу конца су на суочењу су успоставили њих двојица између себе, да ли је био комби, да ли су била кола, да ли је Бакић или није Бакић, значи није био ни Бакић, како је онда Перић могао доћ са Бакићем, да ме Перић видио, који ме не позна, а Миле Бакић који је самном био пар кућа од мене живио у улици не знам колко година, разумете, није ми јасно да тај записник могло да одговора истинито, не може бит тако. Е толко, желио бих да поздравим господина Јеврића, ако суд сматра да је то релевантно ја сматрам да није, за оволико, за ових пет година ја мислим да би неко ипак упро прст у мене па казао, господине Војновићу, ви сте били, ја сам

вас видио, или сам чуо или било шта, значи да не одговара никако то истини. Толико, ја колико сам мого, нисам се надао томе, био бих се припремио другчије и нисам се надао да ће ме напустит мој браниоц који би требао бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ето толико, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић још нешто има да каже.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Још један предлог само доказни који сам заборавио да кажем, да се непосредно саслуша овде у судници мој предложени сведок Хусник Мишел из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте до сад предлагали јел тако? То је нови предлог.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па зато што нисте одлучили о оним списама, да ли је оно издвојено или није, па сад не знам ни сам, а предлагао сам пре да се непосредно овде саслуша, мада је то већ требао тужилац од самог почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте то већ три пута.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да предложи њега да се саслуша јер овде смо чули бабе и жабе и неко ко нема везе са Вуковаром ништа, а мој брат који је био у болници у заробљеништву тамо три дана, који је био очевидац тога свега, њега нисте хтели да саслушате, мислим, добро, разлог се зна, мислим знам га и ја, али отом потом. Ето, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли колега заменик жели да се изјасни о овим предлозима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пре него што се изјасним, прво што се тиче изјашњења ја ћу рећи да сам добио непосредно пред почетак претреса као и сви остали два поднеска, један је поднесак адвоката Јелушића, са три предлога, овај први предлог адвоката Јелушића ја мислим да је та пресуда већ и ушла у списе ваше судске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили смо је, добили смо је, дали смо вам је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, самим тим мислим да тај предлог није више актуелан, што се тиче записника о саслушању сведока сарадника пред тужиоцем, ја нисам присуствовао том саслушању, тако да не знам који је то записник, што се тиче овога трећег, исказ сведока сарадника «број 1», па самим тим што смо прибавили и пресуду вероватно и све оно што је везано за ту пресуду улази у састав. Ови предлози које је изнео оптужени Вујовић су бројни, ја заиста нисам стигао да их прочитам, и не могу у овом тренутку да се изјасним о тим предлозима, значи када прочитам те предлоге ја ћу вам се писмено изјаснити у року од 3 дана, нисам стигао заиста, покушао сам али било је других ствари, што се тиче данас предлога који су изнети ја се тим предлозима противим, само фрагментарно што се тиче колегенице Ковачевић везано за саслушање Радојке Вучковић као сведока суд је покушао да је саслуша, видели смо какав је њен одговор, путем Међународно правне помоћи саслушана је тамо на начин на који је једино могућ, то је што се тога тиче. Што се тиче ових осталих предлога само сумарно, колега Јевршић је предложио издвајања записника о саслушању Јовице Перић пред радницима УБПОК-а од 18.04.2003., ја се противим том предлогу, сматрам да је питање

валидности тог записника на неки начин решено, односно решено исказом сведока на које је указао Врховни суд у решењу којом укида пресуду а који сте ви испуњавајући тај упут саслушали. У односу на остале предлоге такође се изјашњавам да се противим. А у односу на ове предлоге које је изнео оптужени Вујовић пошто нисам стигао да их прочитам на њих ће се изјаснити писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете и накнадно, наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само још једну ствар, дозволите да се обратим већу и да кажем, обзиром да је у међувремену од Медицинског факултета у Загребу прибављен извештај да је идентификована још једна жртва до сада неидентификованих, међу оним неидентификованим лицима која су ексхумирана на Овчари 1996.године, то у тим оптужницама које су поднете против Радак Саше, у оптужници која је поднета против Пејић Милорада, као и у оптужници против Мирољуба Вујовића и осталих оптужених, вршим прецизирање те оптужнице, тако што уместо бројке од 192, идентификована лица треба да стоји број 193 идентификована лица и на том списку тих лица иза броја 192, под бројем 193 треба да стоји име и презиме Јуларић Горан. Ето само толико, па то је оно што сам хтео да вам се обратим и да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, претпостављам да сте ви добили сви тај допис који смо добили од Завода за судску медицину-Медицинског факултета у Загребу, потписао је доктор Стриновић, идентификована је у међувремену још једна жртва, 193 и то у личности извесног Јуларић Горана. Ја мислим да ви то сви имате у копији, ко нема може наравно извршити, али мислим да смо вам свима послали. Добро.

Повући ћемо се на кратко да одлучимо о овоме, немојте напуштати судницу.

Након већања, веће је донело а потом председник јавно објавио следеће:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог више бранилаца и оптужених да се из списка предмета издвоји записник о саслушању у својству осумњиченог од окривљеног Перић Јовице, дат радницима УБПОК на дан 18.04.2003.године.

Те СЕ ОДРЕЂУЈЕ извођење доказа читањем:

- записника о саслушању Јовице Перића пред радницима УБПОК под бројем 1 С – 83/03 од 18.04.2003. године,

- транскрипата аудио записа са главног претреса у овом поступку, а у периоду од 19.11.2007. године до 16.06.2008. године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дакле комплетан поступак који смо кренули прошле године, након промене у саставу већа, комплетан поступак до уласка у поступак оптуженог Пејића из ових разлога причали смо о томе мало пре са колегом Ђорђевићем, због самог Пејића да.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Судија извињавам се, господине председниче већа, извињавам се. Мислим дужна сам да вам кажем, али пошто сте одмах почели нисам просто ухватила моменат, колега Дозет је напустио суђење па ћу га у даљем току поступка ја мењати у одбрани Љубоја Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Уз сагласност оптуженог Љубоја Марка.

- Војиновић Мирка од 18.07.2003.године, 27.11.2003.године и од 22.01.2004.године те се у овом делу ОДБИЈА ПРЕДЛОГ одбране опт.Вујановић Станка да се записници о саслушању овог лица у поступку не користе него из списка предмета издвоје,

- Мркшић Мила од 17.12.1998.године из списка истраге при Војном суду и од 23.04.2004.године из списка предмета истраге у овом предмету,

- Шљиванчанин Веселина од 17.12.1998.године из списка предмета у Војном суду и од 22.04.2004.године из списка истраге овог предмета,

- Горана Хацића од 30.09.2003.године из списка предмета истраге у овом предмету,

- те транскрипата аудио записа са главног претреса у овом предмету од 19.04.2004.године, а о саслушању сведока Горана Ваљаревића,

- сведока Томић Славка из списка предмета истраге пред Војним судом, а од 14.03.2000.године, те се и у овом делу ОДБИЈА ПРЕДЛОГ одбране опт.Вујановић Станка да се овај записник у поступку не користи, него да се из списка предмета издвоји,

- извештаји (два) проф.др Душана Дуњића и то од 27.09.1996.године и од 03.10.1996.године, као и извештај др Вујадина Оташевића од 15.11.1996.године, а сви Комисије за хуманитарна питања и нестала лица СРЈ,

- завршног извештаја Комисије експерата Уједињених нација из октобра 1993.године, који је прибављен од стране Хашког трибунала,

- дописа Института за судску медицину Медицинског факултета у Загребу број 116/2008 од 03.03.2008.године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај допис везано за 193 идентификовано.

- пресуде Жупанијског суда у Вуковару пословни број К.86/98 од 19. свибња 2000.године, пресуде истог суда пословни број К.27/00 од 28. травња 2003.године и пресуде Врховног суда Хрватске пословни број КЖ. 666/00-7 од 06. студеног 2000.године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ове пресуде, знате и раније смо их изводили, то су ове пресуде односе се на Мугоша Горана и на оптуженог Вујановић Станка о суђењу пред Жупанијским судом у Вуковару.

- дописа Жупанијског суда у Вуковару пословни број К.27/00 (К.86/98) од 17.08.2007.године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овим дописом ако се сећате обавештавају нас да поступак против Вујановића још увек није окончан, него је у тој првостепеној фази, у односу на Мугошу је пресуда постала правноснажна, али није издражао казну јер није доступан државним органима Републике Хрватске.

- пресуде Жупанијског суда Осигеку пословни број К.1/94-204 од 05. просинца 1997.године, те пресуда Врховног суда Републике Хрватске пословни број I КЖ 238/1998-5 од 24.02.1999.године и I КЖ 346/1999-5 од 09. студеног 1999.године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ове пресуде, то је првостепена и две пресуде Врховног суда Републике Хрватске везано за Вулетић Ивицу.

- ратних дневника Гардијске моторизоване бригаде и 80. моторизоване бригаде из Крагујевца, као и тактичко оперативног дневника 80. моторизоване бригаде из Крагујевца из предметног периода, а приложено судском спису,

- извештај **Астрономске опсерваторије у Београду од 09.01.1998.године,**

- **нареби комаде ОГ ЈУГ 427-1 од 19.11.1991.године, исте команде а број 464-1 од 21.11.1991.године, команде 80. моторизоване бригаде из Крагујевца број 32-1 од 20.11.1991.године, команде Прве војне области број 1614-82/81 од 18.11.1991.године и исте команде број 457-1 од 20.11.1991.године,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су исте оне наредбе које смо и раније у оном претходном поступку прочитали, остаје још увек да одлучимо о Вујовићевом предлогу, о томе ћемо одлучити накнадно, Вујовићевом предлогу у смислу вештачења и утврђивања да је евентуално ова наредба 464-1 да је реч о фалсификату. Јел тако господине Вујовићу, но тиме се наравно не, овим што смо то урадили овде, прочитали то је предуслов да би се уопште могло одлучивати о овоме даљем, а кажем, о томе ћемо одлучити.

- **списка сачињеног од Главног штаба санитета Републике Хрватске од 28.05.1993.године,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо у оном претходном поступку изводили као доказ, налазе се и имена жртава са ове оптужнице али са објашњењима типа да ли су поједини били ангажовани и у којим јединицама Хрватске војске, односно Збора народне гарде, односно МУП-а или другим јединицама.

- **налаза и мишљења број 38 од 27.01.1993.године издатог на име опт.Златар Вуја,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у претходном поступку такође изведено као доказ, реч је о инвалидитету оптуженог Златар Вује, то смо и раније, кажем, извели као доказ.

- **као и врши се увид у фотокопију путовнице издате од стране Републике Хрватске под бројем 6972852, а на име опт.Банковић Мирослава,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо раније извели као доказ.

- те записника Жупанијског суда у Осијеку пословни број Кир. 836/07 од 26. рујна 2007.године, о испитивању сведока Хусник Мишела, ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо добили и оптужени Атанасијевић је такође добио тај записник о саслушању овог сведока на начин на који смо могли да га саслушамо а уз сагласност одбране оптуженог Атанасијевића, дакле ишли смо на ово замолбено саслушање будући да је реч о лицу које се тамо налази у притвору, оптужен је за ратне злочине, против њега се води поступак, он је тамо у притвору, ми на други начин нисмо могли да га обезбедимо, него смо ишли на ово замолбено саслушање, то је, наравно још увек не искључује и више пута, да одлучимо више пута о поновљеним предлозима оптуженог Атанасијевића да се Хусник Мишел поново позове у ову судницу и саслуша непосредно у овој судници.

- записника Жупанијског суда у Вуковару пословни бр. Кир.278/08 од 14.05.2008.године о испитивању сведока Вучковић Радојке, те се у овом делу ОДБИЈА предлог браниоца адв.Ковачевић Снежане да се овај записник издвоји из списка предмета и у поступку не користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добићете прилику, мислим неспорно је, то је овај записник нема који други. То је један једини, добро, добићете прилику да кажете. Само укратко да образложим ове неке одлуке. Јовица Перић, дакле у односу на Јовицу Перића мислим да је у међувремену и потпуно судска пракса и судска пракса Врховног суда расчистила питање да ли се ти и такви записници са формулацијом типа да ли је осумњичени упозорен на сва права која му по Законнику о кривичном поступку припадају, упозорен и тако даље, без посебног појединачног навођења права из члана 13 став 3 из тог и тог из тог и тог и тако даље, у међувремену је судска пракса то питање потпуно расчистила и сматра се довољним, валидним начин на који су те поуке формулисане у овом, морам да кажем и да се сложим с вама формуларном записнику али они заиста користе те и такве формуларе, али у складу са упутствима другостепеног суда, дакле Врховног суда, из оне укидајуће одлуке ми смо саслушали нерадо, морам да поновим нерадо колегу браниоца адвоката Вељковића на околности оне које су битне, то јест, да ли је уопште Перић том приликом имао браниоца из реда адвоката-јесте утврђено, да ли је био свестан тога да он има браниоца-јесте, упознали су се, обавили разговор, дао му је и визит карту и тако даље, дакле оптужени Перић је имао одговарајуће стручне гаранције том приликом, одговарајуће стручне гаранције. Питали смо ми тог браниоца и да ли је он поучен о правима, он човек каже па не сећам се али је нормално и разумљиво да би свакако као бранилац професионалац, као што сте сви ви у овој судници да би кршење процесних, дакле, процесних права која Перићу том приликом припадају, да би кршење тих процесних права свакако било регистровано од стране

браниоца и свакако би бранилац на та и таква кршења на одговарајући начин реаговао што није случај, и о чему он наравно не сведочи. Тако да је то разлог, значајан разлог да ми тај записник у овом поступку користимо. Шта ћемо и како ћемо га оценити у склопу других осталих изведених доказа отом потом. Дакле из тих разлога смо одбили тај предлог, нема никаквог разлога да се не користе у поступку записник о саслушању Томић Славка дат у судским процедурама, Томоћ Славка, или пак Вучковић Радојке. Одбрана оптуженог Ланчужанина односно Милојевића, колегица Ковачевић у више наврата, имајући у виду наравно и одбрану оптуженог Милојевића, у више наврата инсистирала да позовемо сведока Вучковић Радојку и да је саслушамо као сведока, овде, па смо ми звали је као сведока, неће да дође. Онда нам напише писмо неће да дође, немам појма, немам појма, све то има, немам ја појма ја те људе не познајем, је ли, ја те људе не познајем и не желим да дођем, да бих могла да сведочим онда морам да знам о којим људима се ради, ја те људе не знам, и тако даље. Ја сад парафразирам то писмо, то писмо њено имамо у судском спису. Па смо онда опет учинили додатан напор и онда смо у замолници, односно у позиву Вучковић Радојки написали имена, презимена, и надимке људи против којих се води поступак да би из тога, да би дакле из позива она видела, не само оно у позиву стоји Вујовић Мирољуб и други, па онда не зна да је ту у питању Милојевић звани Кинез, да је у питању Драговић звани Цеци и тако даље и тако даље. Дакле сва имена и презимена и надимке окривљених да би Вучковић Радојка знала о коме се ради и да би онда се изјаснила шта и како. Међутим, она и тада одбија да дође, не зна о коме се ради, и на крају смо опет учинили онај додатан напор, у реду, написали смо замолницу, сагласили смо се, то је био предлог одбране дакле да идемо замолницом тамо, написали смо замолницу Жупанијском суду у Вуковару, објаснили на које околности, написали и објаснили суду на које околности би требало саслушати Вучковић Радојку, наравно уз навођење имена, презимена свих људи и свих лица, дакле, прецизно на које околности и добили смо од Вучковић Радојке казивање које смо добили, то је, оно је садржано у овом записнику. Чињеница стоји, али смо ми у нашем тражењу навели, ми смо у нашем тражењу навели да су браниоци ти и ти и да суд о дану и часу саслушања обавести браниоце ради евентуалног присуства тамо. Шта се тамо даље дешавало, браниоци кажу да они нису позвани, ми то не знамо, то би сад у овој међународној сарадњи подразумевало да ми сад испитујемо, истражујемо да ли је Жупанијски суд у Вуковару позивао браниоце, није позивао браниоце, ми у то наравно и тако не можемо улазити. Ја могу само да верујем да ви нисте добили позив од Жупанијског суда у Вуковару, али је чињеница да смо ми као суд у замолници коју смо њима упутили да смо их обавестили о томе ко су браниоци окривљених и да су браниоци окривљених изразили жељу да присуствују том саслушању и да их молимо да о том саслушању обавесте браниоце. Дакле, ево то су разлози ових наших одлука.

Након овога председник већа је укратко изнео разлоге за одлуке којом су одбијени поједини предлози странака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ова читања, мислим да нисмо прочитали ништа посебно, ништа ново, ја сам ово формулисао на оном фону договора како смо то раније радили кад смо ушли у ове поступка и процедуре. Ако ви сматрате, ако сматрате да то није довољно, да би то требало да читамо, тако што би неко читао од речи до речи све поједине записнике или да то приказујемо путем аудио видео технике у суду, изволите, реците, предложите, или сматрате. Ја сам то кажем ишао на фону оног договора од раније како смо и раније у овом поступку постигли договор и како смо радили. Дакле, претпостављам да у том смислу нема примедби и нема проблема, изволите. Колегеница Ковачевић.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја имам примедбу на читање исказа записника о испитивању сведока Радојке Вучковић, сматрам да је суд одлучивао о предлозима између осталог и о предлогу за издвајање овог исказа а ја нисам била сагласна са читањем тога исказа нити сам питана на ту околност евентуалног читања исказа, па дакле желим да кажем да стављам примедбу на то што је тај записник тако прочитан. Зато што сматрам да не постоји сагласност странака за читање, а суд није ни одлучивао у том смислу, и у сваком случају ја остајем код предлога да се тај сведок позове и непосредно саслуша на главном претресу. Овај поступак је још увек у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да колегенице, али Ви сад кажете једну врло, морам да приметим, некоректну ствар. Ви кажете, Ви сад кажете да ми нисмо имали сагласност странака да се прочита записник сведока Вучковић Радојке, а заборављате, молим вас седите, ја кажем да то није коректно, није коректно из разлога што смо имали вашу сагласност, не сагласност, тражење, молбу да се Вучковић Радојка саслуша путем Жупанијског суда у Вуковару, дакле замолбено. То подразумева да се записник, да се тај и такав записник користи и чита, знате, то је предуслов, то је предуслов, нема е хоћу нећу, нема тога, то хоћу, нећу је некоректно, знате. Но добро.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ако ми дозволите господине председниче већа, дакле, предлог одбране јесте био тај уз експлицитно навођење да будемо обавештени о испитивању тог сведока али без жеље да наравно полемишем са неким у односу на кога ја немам те тенденције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми смо с наше стране све урадили, Хрватска није у обавези, али Хрватска страна по уговору није у обавези да вас позива, да браниоце позива и тако даље и тако даље, о томе се ради, и сад ми ту не можемо ништа.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Значи, у сваком случају чињеница је да смо ми и након добијања овог записника, сад не могу тачно да се сетим кад је то било, одмах ставили ту примедбу и тад смо, познато ми је, ја мислим да је то колега Калањ урадио да тад нисам ја била присутна, да је он тада ставио ту примедбу на евентуално извођење тог доказа под овим околностима. Значи, ово сада није први пут, а чињеница је да априорне сагласности за читање

неког доказа у основи, по виђењу одбране и у складу са ЗКП-ом, не може бити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда смо ми направили повреду поступка, ја не мислим да смо направили повреду поступка зато што је на ваше тражење замолницом тражено саслушање сведока, према томе то подразумева и сагласност за читање, но добро, ја не мислим кажем, да смо направили било какву повреду. Да ли још неко нешто жели? Изволите колега Јеврићу.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Наравно ја морам изнети примедбу пошто смо прочитали записник. Ради се о записнику где јасно стоји, Министарство унутрашњих послова-Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Управа за борбу против организованог криминала. Тај записник је направљен за примену главе XXIXа, значи за примену посебног дела, тај записник није направљен за примену општег дела поступка и из тих разлога те поуке не могу бити употребљене по примени општег поступка онда када окривљени хоће да да изјаву, овде по овом записнику Управе за борбу против организованог криминала, окривљеном ће бити узета изјава хтео то или не. Али пошто се овде није могло радити о томе, управо ја то сам упозоравао, он је морао да садржи потпуно другачије одредбе и упозорења окривљеном. Да ли је окривљени, ми сада имамо овде упозорен да за време «Сабље» нема право на изабраног браниоца, не, овде не пише, да ли је он упозорен да има ово, значи то су све одредбе које никакве везе немају са саслушањем по општим одредбама а ми видимо да Закон о организацији у сузбијању ратних злочина је ступио тек три месеца после тога. Причали смо о коректности или некоректности колеге, ја из принципијелиних разлога нисам хтео против колеге да подносим пријаву, јер ја сам дисциплински тужилац Адвокатске коморе Србије, јер би то било непримерено, али тај колега би био брисан. У записнику не постоји, он овде говори да је целим поступком јаукао, да ли је примерено да адвокат тај који је био, ако је био, не затражи да се констатује да он сво време јауче, ако је то тако. Човек говори да јауче, па да ли је то адвокат који ће дозволити да му бранилац, да му окривљени даје изјаву јаучући, каква је то изјава јаучући. Даље, имамо следећу ствар коју морам да укажем, да је тачно знао да има браниоца, мој брањеник се обраћа свим институцијама, нема браниоца, министру, тужиоцу окружном, републичком тужиоцу, па зашто се он обраћа њима, тражи своја права ако има браниоца, ако зна да има браниоца. Нема га, тај не постоји, а ми знамо чак ја и Ви председниче већа, ми знамо како је тај бранилац и дошао овде и шта је било пре него што је дао исказ, али о томе не бих желео да говорим овде. Био је овде један члан већа, да је била консултација пре тога да ли ће и шта ће да буде са овим. Немојте сад да улазимо у неке друге поступке, ја бих молио да будемо овде примерени тренутку и времену у коме се налазимо и да одлучимо на законит начин. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега дајте до краја то, реците Ви то до краја, немојте мене, не знам о чему причате па. Не. Колега Јеврићу. Укључите микрофон па реците, «немојте колега то», па ја вас питам, шта немојте колега то? Који члан већа и шта који члан већа, шта? О чему причате? Не, не можете, колега

Јеврићу ја не разумем, како Ви мислите да можете на тај начин у овој судници да комуницирате знате? Не може, нема наговештаја.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја сам то реко што сам реко, имате ли Ви неке мере, ја сам то реко што сам реко и Ви то добро знате шта сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Је ли имате неке мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, него објасните и реците.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Рекао сам нећу даље да идем, крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

О осталим доказним предлозима странака суд ће одлучити накнадно.

Има тога пуно и има времена да ми о свему томе одлучимо, јер је план да са радом наставимо од 20-24. октобра у овој истој судници.

Да, изволите?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Притвор је оптуженом Шошићу последњи пут продужен решењем од 13.08.2008., због разлога из члана 142 став 2 тачка 5, образложење које је употребљено у том решењу као и у многим предходнима јесте да из доказа и података прикупљених у досадашњем току кривичног поступка произилази основана сумња и тако даље, без навођења икаквих конкретних доказа или било чега конкретног што је прикупљено у досадашњем току поступка. Након допунског налаза вештака који је изречен овде усмено ја сматрам да не постоји више нити један доказ који би могао да доведе до основане сумње у односу на окривљеног Шошића, ја тиме нећу да кажем како ће суд пресудити нити да нагађам о било каквој пресуди. Али у погледу основане сумње која у току поступка варира, те је након саслушања «сведока сарадника» можда већа, а након извођења доказа вештачењем који говоре о материјалним доказима о постојању или непостојању леша какав би морао да постоји када би оно што сведок сарадник говори било истинито, а у овом случају такав леш међу свим ексхумиранима дифинитивно не постоји те је сумња мања што је икада била, основана сумња у односу на Шошића од почетка овог поступка, ја сматрам да ово веће мора да сагледа те околности у правом светлу и да донесе решење о укидању притвора. Према томе, у односу на окривљеног Шошића разлози из тачке 5 наведеног законског члана не постоје, према томе нема ни особитих околности, односно начин извршења кривичног дела који би оправдавали даље постојање притвора, то што јесте на

Овчари '91. године ликвидирано 200 људи је тачно, страшно и трагично. Али у односу на оптуженог Шошића нема никакве везе, јер њему није стављено на терет ни да је учествовао у стрељању, нити да је тој ликвидацији допринео на било који слични начин, осим конкретно описаног начина извршења кривичног дела из оптужнице, сада је налом вештака то негирано и ја молим суд да то узме у обзир и да оптуженом Шошићу укине притвор јер по мом дубоком уверењу сумње више у оној мери која је потребна за притвор не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, неко други нешто. Колега тужиоце чули сте предлог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на овај предлог колеге браниоца, сматрам да сви разлози због којих је притвор одређен па продужаван у више наврата и даље стоје, па се и сходно том предлогу противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, сачекајте два минута да се повучемо и о овоме одлучимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Шошића адвоката Бељанског да се оптуженом укине притвор.

Сви разлози због којих је притвор Шошићу одређен и продужаван у више наврата и даље стоје, докази се изводе на начин на који се изводе, једни говоре за, једни говоре против, то је једна прича, једна страна, друга страна су ове процесне потребе и процесне одредбе и у том смислу кажем ништа ново, ништа посебно, ништа другачије. Па то не бих посебно образлагао.

У односу на овај иступ колеге Јеврића ја колегу Јеврића опомињем због ремећења реда у судници, ценим ово, овакво понашање вређањем суда и мене као председника овог већа, јер се у судници износе недоречена казивања, инсинуације, па се може штошта закључити је ли, из овога што је речено. Дакле, колега Јеврићу ово је опомена и очекујем од вас да вашу причу завршите и испричате до краја, знате. Ово је судница, суђење је јавно, ако останемо на инсинуацијама, ако останемо на недореченостима онда то не ваља, знате, није добро ни за Вас, ни за мене, ни за суд, ни за кога. Очекујем од вас да ту причу испричате до краја, ако желите наравно, ја не могу предузети мере у том смислу, али из тих разлога сам вам изреко ову опомену.

Након тога

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, наредни заказује за:

20, 21, 22, 23. и 24.октобар 2008. године,

свакога дана са почетком у 09:30 часова, судница број 1, зграде овог суда.

Што присутни оптужени, њихови браниоци, заменик тужиоца и пуномоћници оштећених узимају на знање прогласом, па им се позив неће слати, а на који позвати недошавше пуномоћнике оштећених и браниоце оптужених.

Ја очекујем да ми у октобру уђемо у завршне речи али у сваком случају, мада вас ту нема пуно из разлога колегијалности не знам да ли ће нам ти термини требати, докле ћемо стићи, али прибележите, евидентирајте термине за новембар, то је она седмица од 17.новембра, почев од 17.новембра, дакле понедељак 17. новембар. Евидентирајте то за сваки случај. Пре подне, 09.30 судница број 1, да, да, управо то.

То је почетна та седмица, почев од 17-ог, у том смислу.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА